

schamper

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Jaargang 46 // #620 // tweewekelijks tijdens het academiejaar

DE STAAT VAN HET KLIMAAT

COLOFON

Oplage

4000 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Ella Roose
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Graphius
Eekhoudriesstraat 67
9041 Gent

Hoofdredacteur

Ella Roose

Coördinator

Judith Lambert

Chef Reclame & PR

Jan Emiel Cordeels

Chef Lay-out

Pieter Beirens

Chef Eindredactie

David Michiels

Chef Cultuur

Mick Menu

Chef Wetenschap

Dries Van Den Eynden

Chef Beeld

Flo Tomlinson

Chef IT

Felix Capon

Chef Satire (officieus)

Dries Blontrock

Redacteurs

Arthur 'Spaak II' Jacobs, Ayala 'De Croo' Ista, Collin 'Pierlot II' Cardon, Daan 'Van Acker II' Van Cauwenberge, David 'Harmel' Michiels, Dries 'Martens IX' Blontrock, Dries 'Di Rupo' Van den Eynden, Ella 'Van Acker IV' Roose, Flo 'Wilmès I' Tomlinson, Hanne 'Van Rompuy' Thiessen, Jan Emiel 'Voorlopig Bewind' Cordeels, Judith 'Carton de Wiart' Lambert, Lena 'Vanden Boeynants I' Vercauteren, Luna 'Vandenpeereboom' Nys, Mick 'Malou' Menu, Pieter 'Pierlot I' Beirens, Pieter-Jan 'Pholien' Frees, Thomas 'Nothomb' De Paepe

Medewerkers

Elina 'Spaak III' Volodchenko, Emma 'D'Anethan' De Smet, Felix 'Poullet' Capon, Femke 'Eyskens III' Dreezen, Isaura 'Huysmans' De Baets, Korneel 'Duvieuxart' Defieuw, Lies 'Verhofstadt II' De Middel, Lionel 'De Smet De Naeyer' Olieu, Lore 'Lefèvre' Penne, Lotte 'Van Zeeland I' Tossyn, Tristan 'Van Acker I' De Belser

Illustraties

Daan Van Cauwenberge, Dries Van den Eynden, Korneel Defieuw, Pieter Beirens, Thomas De Paepe, Yanne 'Eyskens V' De Frenne

Foto's

Arthur Jacobs, Daan Van Cauwenberge, Hanne Thiessen, Janvière 'Jaspar II' Uwera, Luna Nys, Mick Menu, Thomas De Paepe

Eindredactie

Antoon 'Pierlot IV' Van Ryckeghem, Arthur Jacobs, Ayala Ista, Collin Cardon, Daan 'Lebeau' Verschuere, Daphne 'Verhofstadt I' Lox, David Michiels, Dries Blontrock, Dries Van den Eynden, Elina Volodchenko, Ella Roose, Flo Tomlinson, Hanne Thiessen, Jan Emiel Cordeels, Judith Lambert, Lies De Middel, Luna Nys, Mick Menu, Pieter Beirens, Pieter-Jan Frees, Rozanne 'De Trooz' Van Marle, Tristan De Belser, Vincent 'Delacroix I' De Gols, Yanne De Frenne

Cover

Vincent De Gols

EERSTE LESWEEKBLOOPERS

DOOR ELLA ROOSE

De eerste lesweken waren lesvol, coronamaatregelvol en bovenal merkwaardig.

De universiteit steekt haar nek uit om onderwijsactiviteiten zo goed mogelijk te organiseren. Toch is die moeite niet blooperbestendig. Zo komt voor dat studenten elkaar enkele gênante minuten moeten aanstaren op Zoom vooraleer de les van start gaat. Sommige studenten vergeten zichzelf te *muten*, waardoor de hele groep kan meegenieten van de afwas, of erger. Een andere favoriet moet wel de klungelige prof zijn die niet weet hoe een videoconferentie werkt. Mededogen is hier wel op zijn plaats.

Iedere student met online leservaring heeft het al meegemaakt: een arme prof die enthousiast een vraag stelt die net iets te lang in een *awkward* stilte zweeft. Proffen met technische problemen zijn toch wel de grote winnaars. Audioproblemen blijken enorm populair en de UGent-servers durven het af en toe ook eens te

begeven. Ufora plat, livestream plat en geen les: het spannendste moment van de week! En afsluiten doen we uiteraard met een fantastisch slotstuk.

De pijnlijke seconden waarin de les beëindigd is, maar iedereen nog even achterblijft. Enkele sociaal aangepaste zielen zwaaien om het moment te overbruggen, anderen hopen gewoon vurig op het echte einde.

“

De eerste lesweken
waren niet
blooperbestendig

Van rillen door de open ramen tot emotionele ontboezemingen van proffen bij het weerzien van studenten in reallife: niet alleen de online lessen zijn het slachtoffer van corona *awkwardness*, ook 'on campus' mag eraan geloven. Zo is niezen in uw masker, waarna de ogen van het hele auditorium verschrikt je richting uitgaan, beslist geen pretje. Daarnaast zorgt het tweeledige aspect van de rotatieles ook voor de nodige hilariteit. Bijvoorbeeld wanneer de prof de 'echte' les even moet uitstellen om problemen met de livestream voor de mensen thuis op te lossen. Zelfs in code oranje: luchtigheid troef!

ONDERWIJS

- 4 StUdEnTenEvEnEmEnTeN - Nu & Toen
- 5 Best Of: Kothuisdieren
- 6 Klimaatnoodtoestand
- 8 Interview met Erik Paredis
- 11 Opinie
- 13 The Schamper Times
- 14 Nieuwe stuvers van de RvB
- 16 UGent Verkend
- 18 Gratis lesboeken fixen
- 19 Dagelijkse RestoKost: Broodje Caesar
- 20 Facul-tea: Geneeskunde
- 21 Kruiswoordraadsel

WETENSCHAP

- Wetenschapskort 22
- Huiselijk geweld tijdens de lockdown 23
- Schamperlab: De toekomst in vogelvlucht 24
- Eigen Onderzoek Eerst 26
- Doodsoorzaak: Chemische stoffen 27
- Neuralink keutert in de hersenen 28

CULTUUR

- 30 KultuurKort
- 31 Het Portfolio
- 32 De schoonheid van imperfectie
- 34 Kalligrafen en het Lam Gods
- 35 De Spreekbuis
- 36 Tinderetiquette

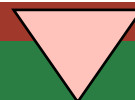
SATIRE

- De liegende viroloog 38
- Rikkie & Miekske - De liegende stadsbader 39

STUDENTEN EVENEMENTEN

DOOR EMMA DE SMET

Lezingen, debatten, kringavonden en uitstappen. Neem alvast jullie agenda's erbij want de komende veertien dagen passeren er héérlijke evenementen. Kies je bubbel voor deze maand en praat, lach, ontdek en houd afstand.

1. **Politeia**: Lezing Georges-Louis Bouchez, **maandag 05/10/2020, 18:00**, UFO
2. **VRG**: Ontmoetingsdag Revue, **maandag 05/10/2020, 21:30**, Thermanal Podiumzaal
3. **VGK**: Rondleiding museum Dr. Guislain, **dinsdag 06/10/2020, 15:30**, Jozef Guislainstraat 43
4. **Rethinking Economics**: 'Is het economisch onderwijs toe aan een revolutie?', **dinsdag 06/10/2020, 20:00**, online evenement (zie Facebook)
5. **VPPK**: Buitencinema t.v.v. Rodeneuzendag, **dinsdag 06/10/2020, 19:30**, FPPW UGent
6. **VGK**: Jaarvoetbaltornooi der geneeskunde 2020, **woensdag 07/10/2020, 13:00**, Voetbalvelden Henry Storyplein
7. **LVSF**: Het grote openingsdebat, **woensdag 07/10/2020, 19:00**, Blandijn Auditorium 5 Jeanne Wiemer
8. **ESN**: ESN Gent goes to Gravensteen, donderdag **08/10/20, 15:00**, Gravensteen
9. **Politeia**: Filmavond, **donderdag 08/10/2020, 19:30**, Campus Aula NB3
10. **WINA**: Stadswandeling & stadsbingo, **donderdag 08/10/2020, 18:00**, Sint-Pietersplein
11. **GUHO** Repetitie: **maandag 12/10/2020, 20:00**, Thermanal Trechterzaal
12. **Geografica**: Start to run, **woensdag 14/10/2020, 18:30**, Campus Sterre

NU & TOEN

STREAMING TOEN HET NOG CRAPPIG EN CONTROVERSIEEL WAS

STREAMING IN DE GOEDE OUDE TIJD

DOOR KORNEEL DEFIEUW

STREAMING NU. DE DAGELIJKE SLEUR

Best of: Kothuisdieren

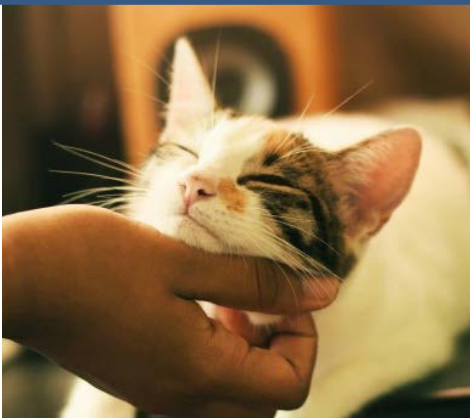
DOOR ISAURA DE BAETS, LOTTE TOSSYN & ELLA ROOSE

1. DE KOTMUIS

Het meest onderschatte kothuisdier bij de Gentse studenten is zeker en vast de muis! Sommigen noemen het beestje 'ongedierte', anderen noemen het een plaag, maar iemand die er ooit echt ervaring mee heeft gehad, noemt ze loyale compagnons. Een muis heeft niet veel nodig. Af en toe wat groentenafval en een stukje kaas voor speciale gelegenheden volstaan om je kotmuis te doen blijven terugkeren. Je zal je nooit meer alleen voelen door de kotmuis en je kan, met een beetje geluk, je eigen muis een gezinsleven zien ontwikkelen. Er zijn natuurlijk een paar nadelen verbonden aan cohousing met een muis. Zo zullen er mensen zijn die nog niet ontstaan voor deze diersoort en dus liever niet meer bij je op bezoek komen. Daarnaast is er nog steeds een zindelijkheidsprobleem dat soms voor wat vuil kan zorgen. Maar het is duidelijk dat deze opofferingen niet opwegen tegen het aangename gezelschap van je nieuwe beste vriend!

2. DE KOTKAT

Een kat is niet alleen *cute*, het beestje zorgt ook voor een laagdrempelige manier om een goede band te ontwikkelen met je kotgenoten. Woon je in een huis met vijf of in een residentie met honderd mensen, dat maakt voor de kotkat niet uit. Overtuig je huisbaas, richt een gezellig hoekje in voor het beestje, en klaar! O ja, vergeet vooral geen beurtrol af te spreken om jullie kat eten te geven, anders zou hij wel eens aardig dik kunnen worden. Een klein nadeel is dat sommige mensen allergisch zijn voor kattenhaar. Jammer genoeg voor hen weegt dat nadeel niet op tegen de voordelen. Een kat is zelfstandig en houdt zichzelf proper. Er is dus niemand die elke dag met de kat moet wandelen of de kooi moet kuisen. Bovendien geeft een kat kopjes, wat ideaal is wanneer je even wat liefde nodig hebt van een zacht, warm lichaamje.

3. DE KOTSPIN

Het beeld van kriebelbeestjes is over het algemeen niet positief: ze zijn onwelkom, vies en kunnen snel zeer vervelende plagen veroorzaken. Toch zijn er enkele soorten die best nuttig blijken in de strijd tegen andere *nasty* beestjes. Neem nu bijvoorbeeld de spin. Heel vaak wekt dit arme diertje overdreven schrikreacties op bij kotbewoners. Wat velen niet weten is dat spinnen hun web en buikje vullen met een van de meest gehate kotbezoekers: de mug. Veel koten beschikken niet over een degelijk muggenraam of hebben er zelfs geen. Om je muggenraamloos kot te kunnen blijven verluchten na zonsondergang, verwelkom je dus best een spin in je nederige stulpje. Daarnaast smullen spinnen ook graag van andere lastige beestjes. Denk maar aan fruitvliegen of gewone huisvliegen. Zet daarom je angst opzij en onderhoud een diplomatieke relatie met die achtpotige op je kot.

KLIMAATNOOD HOOG, UNIVERSITAIRE REDDING VER WEG

DOOR DRIES VAN DEN EYNDEN & ELINA VOLODCHENKO

De klimaatnoodtoestand werd het afgelopen jaar een rage, maar de UGent hinkt achter op de trend en de feiten. Milieucoördinator Riet Van de Velde en studentenvertegenwoordiger in de Raad van Bestuur Koen Vanderschelden leggen uit waarom.

De planeet verkeert in een crisis, althans volgens sommigen. Vorig jaar kondigden het Europees Parlement en 11.000 wetenschappers de klimaatnoodtoestand af. Daarmee wilden ze ingrijpende maatregelen stimuleren om de opwarming van de aarde zo goed mogelijk tegen te houden. Ook België riep onlangs de noodtoestand op vlak van milieu en klimaat uit. **Sophie Wilmès**, onze premier, nam deel aan de 'Summit on Biodiversity' van de Verenigde Naties en ondertekende het pact, samen met de politieke leiders van 64 andere landen. Met de 'Leaders Pledge for Nature' willen de deelnemende landen het verlies aan biodiversiteit tegen 2030 terugdraaien. De premier onderschrijft groene beloftes op vlak van gezondheid, economie, wetenschap en internationale samenwerking.

Aan onze universiteit circuleerde lange tijd een open brief met de eis diezelfde klimaatambitie te tonen. Deze brief

“

“Het duurzaamheidsbeleid blijft te traag, te behoudsgezind en te voorzichtig”

– Riet Van de Velde

werd door meer dan 1800 UGent-leden getekend, waaronder 449 professoren, acht decanen en de Gentse Studentenraad. “Universiteit Gent moet de klimaatnoodtoestand uitroepen”, luidde de petitie en na een half jaar is er een ‘beslissing’ genomen.

De RvB wil de hoogdringendheid en de ernst wel onderschrijven, maar tegelijkertijd acht men het onrealistisch om helemaal klimaatneutraal te zijn binnen een periode van tien jaar. Met de toegewezen middelen blijft het wikkelen en wegen tussen urgentie en haalbaarheid. Milieucoördinator **Riet Van de Velde** beaamt dat dit geen vanzelfsprekende beslissing is: “Ik vind het zelf een heel moeilijke afweging. Als activist zou ik natuurlijk niet liever hebben. Anderzijds ben ik ook een beleidsmedewerker en zie ik hoe moeilijk het is om de doelstellingen te behalen. We hebben voor ons energiebeleidsplan samengezeten met allerlei experts die heel goed geïnformeerd zijn en we zijn niet verder geraakt dan de doelstelling om klimaatneutraal te zijn in 2050 en om tegen 2030 de CO₂-uitstoot te reduceren met 55 procent. Dat is al zo’n gigantische omschakeling tegenover hoe we momenteel bezig zijn. Laat ons nu maar zorgen dat we dit halen en dat de beslissingen binnen de UGent daar ook op worden afgestemd.”

TUSSEN URGENTIE EN HAALBAARHEID

De Raad van Bestuur (RvB) heeft uiteindelijk besloten om niet te stemmen over het uitroepen van de klimaatnoodtoestand. De gestelde eisen werden door de Raad logistiek onhaalbaar geacht. De brief verbond de UGent ertoe een voortrekkersrol op te nemen, de urgentie te erkennen en ernaar te handelen door de uitstoot van broeikasgassen te verlagen. Dit zou betekenen dat de universiteit tegen 2030 CO₂-neutraal moet zijn met betrekking tot haar directe uitstoot en tegen 2050 met haar directe en indirecte uitstoot.

EEN NIEUW DUURZAAMHEIDSBELEID

Door de petitie wordt er wel een geëngageerd klimaatplan gelanceerd voor de komende jaren. Met het nieuwe duurzaamheidsverslag toont de UGent welke maatregelen er genomen zullen worden om te streven naar een duurzame transitie. “We willen op een aantal punten werken: de CO₂-uitstoot drastisch reduceren, de omschakeling naar circulaire economie vorm geven en door in te zetten op water, groen en biodiversiteit te

werken aan klimaatadaptatie. Zo bouwen en renoveren we nu bijvoorbeeld fossiel-vrij en investeren we in groene energie. Maar dit volstaat niet. We moeten ook werken aan gedragsveranderingen door ons gebouwenpatrimonium veel efficiënter te benutten en infrastructuur te delen over de vakgroepen heen, over de faculteiten heen, zelfs met externen. Daarnaast zetten we hard in op duurzame mobiliteit en doen we de eerste stappen naar een sturend autoremmend parkeerbeleid”, duidt Van de Velde.

Toch zal de UGent zich nog harder moeten inzetten om de reeds vooropgestelde doelstellingen te kunnen realiseren. “Ik ben zeker trots op het duurzaamheidsbeleid, ik denk dat we op verschillende punten tonen dat we voortrekker zijn, maar het is niet genoeg. Het blijft te traag, te behoudsgezin, te voorzichtig voor wat eigenlijk nodig is. We hangen te veel af van het juiste moment en de juiste persoon om een stap te kunnen zetten. Dit is een aanpak die ons vooruit doet gaan, maar veel te traag. We hebben sturend leiderschap nodig, willen we versnellen en opschalen. Daarnaast zullen we duidelijke keuzes moeten maken. We kunnen niet rekenen op extra geld voor de transitie, maar zullen zaken moeten schrappen om zo middelen vrij te maken voor bijvoorbeeld warmtenetten, energierenovaties, ontharding, enzovoort. En dit zijn zeer moeilijke beslissingen, waardoor het draagvlak voor een duurzame transitie opeens een stuk kleiner wordt”, concludeert Van de Velde.

STUDENTENVERTEGENWOORDIGERS FOR CLIMATE

De Raad van Bestuur stemde dus over het aangrijpen van de open brief en de klimaatambitie die het belichaamde, niet over het uitroepen en erkennen van de klimaatnoodtoestand zelf. Ook **Koen Vanderschelden**, uittredend studentenvertegenwoordiger in de Raad, reageert: “Aan de ene kant voelt het wat slapjes aan. Van ons (de studentenver-

dat de klimaatdoelstellingen strenger werden, kon er geen nieuwe home gebouwd worden.”

De Raad van Bestuur erkent wel de hoogdringendheid van meer ingrijpende maatregelen. Vanderschelden ziet positieve initiatieven en mogelijkheden tot vooruitgang. “Op kleinere thema’s kunnen we even hard inzetten, in de Raad van Bestuur en in de Sociale Raad, zoals de wegwerpbakjes bij de takeaway-restomaaltijden. Een nauwe samenwerking tussen het Duurzaamheidskantoor en de nieuwe studentenvertegenwoordigers zal ook zijn vruchten afwerpen”, besluit Vanderschelden hoopvol. Volgens een anonieme bron uit de Raad van Bestuur kwam er tevens expliciete kritiek op de besparingen van de overheid en het klimaatbeleid van de regering, dat niet optimaal zou zijn. Zolang de stijgende zeespiegel Gent niet omdoopt tot badstad, roeit onze universiteit met de riemen die ze heeft in de Leie.

“

“We wilden geen dingen beloven die niet waargemaakt konden worden” – Koen Vanderschelden

tegenwoordigers, *red.*) mocht het signaal sterker. We hebben nog overwogen om de stemming over de noodtoestand voor te leggen aan het de Raad, maar aan de andere kant heeft het rectoraal team met hun uitleg uiteindelijk wel unanimiteit verkregen. We konden ons vinden in de argumenten die ze naar voren brachten. De noodtoestand afkondigen impliceerde bijvoorbeeld een compleet, uniform klimaatplan voor academiejaar 2020-21 en op een week kan je dat onmogelijk afwerken. Uiteindelijk wilden we geen dingen beloven die niet waargemaakt kunnen worden. De vorige keer

COVID-19 ALS KANS VOOR EEN STERKER KLIMAATBELEID?

DOOR FEMKE DREEZEN & LORE PENNE

Ondanks de klimaatprotesten lijkt de politiek moeilijk in beweging te komen rond de klimaatkwestie. Dat we in een pandemie zitten, maakt het er niet makkelijker op. Of net wel?

Erik Paredis is professor Duurzame Ontwikkeling aan de UGent en vertelt waarom de klimaaturgentie maar niet overslaat in het politieke landschap.

Waarom denkt u dat het beleidsmatig zo moeilijk is om de politiek in beweging te brengen rond de klimaatproblematiek?

“Ten eerste is het cruciaal om te beseffen dat fossiele brandstoffen sterk ingebed zitten in onze samenleving. We gebruiken ze namelijk om ons te verplaatsen, onze smartphone op te laden enzovoort. Werkelijk alles wat we doen is verbonden met aardgas, steenkool, olie of derivaten ervan. Dit maakt dat, welke maatregelen de politiek ook neemt, men altijd zal ingrijpen op iets wat bedrijven en mensen rechtstreeks raakt. Verder is er bij actoren die belang hebben bij deze sectoren ook enorm veel geld gemoeid.”

“De grootste uitdaging waar onze beleidsmakers volgens mij dan ook mee worstelen, is het feit dat ze moeten ingrijpen in een systeem dat op alles impact heeft en waarbinnen er lobbygroepen zijn die verandering proberen tegengaan. Daarnaast wordt klimaatverandering steeds meer voelbaar en wordt de druk om actie te ondernemen steeds groter. Dat klimaatverandering is iets wat zich op lange termijn voltrekt, blijft een onderliggende reden waarom politici zo traag in actie komen. Waarom zou men twintig jaar geleden in beweging gekomen zijn als niemand de gevolgen van klimaatverandering voelde? Zelfs nu we ervan overtuigd zijn dat actie broodnodig is, komen er verschillende opvattingen naar voren over de manier waarop dit moet gebeu-

ren. De strijd rond klimaatverandering zal zich de komende jaren dan ook vooral hier rond afspelen.”

Ook COVID-19 heeft een impact op de klimaatverandering. Ziet u de klimaatverandering eerder in een stroomversnelling terecht komen of denkt u dat deze pandemie een positieve invloed zal hebben op dit probleem?

“Ik vind het moeilijk om hierover al een standpunt in te nemen. Onlangs heeft de voorzitter van de Europese Commissie, **Ursula von der Leyen**, een herstelplan met betrekking tot COVID-19 voorgesteld. Hierin herhaalde ze dat we deze crisis zeker moeten gebruiken om te blijven vechten voor het behalen van de twee ambities van de Green Deal: het koolstofarm maken van de economie en de transitie naar een circulaire

“

De economie moet deze pandemie overleven, maar er moet ook rekening gehouden worden met duurzaamheid

economie. Ik vind het een heel positief signaal dat een grote wereldspeler zoals de EU aangeeft dat we op een duurzame manier moeten herstellen van de coronacrisis. Natuurlijk valt het nog af te wachten hoeveel lidstaten hierop zullen

inspelen (lacht). In de eerste plaats is het belangrijk dat de economie deze pandemie overleeft, maar het komt niet goed als we hierbij geen rekening houden met duurzaamheid. We kunnen dus alleen maar hopen dat het recent signaal van de Europese Commissie gevolgd wordt en dat we op een duurzame manier zullen investeren. Hierbij is het ook van belang dat dit op een eerlijke en rechtvaardige manier gebeurt. De ecologische investeringen moeten gepaard gaan met voldoende aandacht voor sociale vraagstukken door onder andere op zoek te gaan naar een mechanisme om de rijkdom te herverdelen. De combinatie tussen dat ecologische en sociale is heel belangrijk, anders gaan mensen afhaken.”

De UGent profileert zich als een duurzame universiteit. Toch heeft de Raad van Bestuur onlangs besloten om de klimaatnoodtoestand niet uit roepen. Staat u achter deze beslissing?

“Ik weet niet of het veel verschil gemaakt zou hebben indien de noodtoestand formeel was uitgeroepen. Het was misschien een sterker signaal naar de buitenwereld toe als ze het wel hadden gedaan, maar uiteindelijk gaat het voor mij over wat de UGent in de toekomst zal ondernemen. Zelf ben ik van mening dat we goed bezig zijn. Zeker op het vlak van

bedrijfsvoering, zoals met energie, mobiliteit en ICT. Zo heeft men nu gekozen voor een ICT-raamcontract met een duurzaamheidslabel en is een klimaatplan voor de volgende jaren in de maak. Ook wordt er op zes faculteiten expliciet ingezet op duurzaamheid en onderwijs als strategische doelstelling. Natuurlijk zou het allemaal wat sneller mogen gaan, maar dat is niet op elk terrein even evident. Over het algemeen ben ik van mening dat UGent de laatste jaren toch een aantal grote stappen heeft gezet richting duurzaamheid. Oké, ze hebben de noodtoestand niet uitgeroepen, maar dat belet ons, studenten en personeel, niet om de acties van onze universiteit mee op te volgen en extra druk te zetten. Die extra druk kan nooit kwaad (*lacht*)."

Wat zijn volgens u haalbare scenario's die het mogelijk maken om de maatschappij en politiek in beweging te brengen rond de klimaatproblematiek?

"We mogen van geluk spreken met de Europese Unie. Hier worden er met de Green Deal een aantal ambities naar voor geschoven waaraan België zich kan spiegelen. Dat maakt het een stuk makkelijker om ook op nationaal vlak in beweging te komen. Waar onze beleidsmakers zeker actie moeten ondernemen, is op het vlak van energiebeleid. Dat heeft nood aan meer eenduidigheid. Zo weten innoverende bedrijven bijvoorbeeld niet of ze rekening moeten houden met de kernuitstap, omdat hier al vijftien jaar een constante twijfel over bestaat. Of de toekomstige Vivaldi-regering deze eenduidigheid kan bieden, valt nog af te wachten. Alleszins is er naast inzetten op hernieuwbare energie nood aan veel meer energie-efficiëntie en beheersing van de energievraag. Mobiliteit is een

ander terrein, met bijvoorbeeld het afbouwen van salariswagens en het stimuleren van het openbaar vervoer."

“

Een hoge levenskwaliteit is ook mogelijk met minder consumptie, zonder dat er aan comfort wordt ingeboet

"Zo zou het een stap vooruit zijn, mocht de EU erin slagen om een circulaire economie te realiseren. In plaats van steeds vernieuwende input van grondstoffen,

krijg je dan een circulair systeem waarbij er meer wordt gerecycled, producten hersteld worden of waarbij producten vervangen worden door diensten. Ik geloof wel dat dit haalbare zaken zijn waarvoor een zekere draagkracht bestaat. Ten slotte geloof ik dat een vermindering van de werkuren de economie rust kan bieden en de zoektocht naar méér kan beperken. Ik zie anders echt niet in hoe je een constant groeiende economie op termijn kan verzoenen met ecologische grenzen. Zelfs niet na al die jaren dat ik bezig ben met duurzaamheid. Deze vorm van 'ontgroeien' is toch wel mijn overtuiging geworden, al zijn veel mensen het hier ongetwijfeld niet mee eens (*lacht*)."

www.gentsestudentenraad.be

LAAT JE HOREN!

WORD STUVER

VERTEGENWOORDIGER

STUDENTEN

Contacteer je facultaire studentenraad
en engageer je voor je opleiding

BURGERZIN: TERUG VAN WEGGEWEEST

DOOR ISAURA DE BAETS

Na de Tweede Wereldoorlog kende onze streek maar weinig grote crisissen en het leven van de gemiddelde westerling ging er sterk op vooruit. Het belang van burgerzin leek op de achtergrond te verdwijnen, totdat de coronacrisis hieraan een abrupt einde bracht.

Voor het eerst in een lange tijd wordt een beroep gedaan op onze burgerzin. Het woord kwam steeds vaker in het nieuws. Van mensen die gewoon nog wat wilden drinken met vrienden, tot mensen die irrationeel en egoïstisch de rekken in de winkels leegplunderden. Het zijn dingen die we normaal gezien niet zouden afkeuren, maar nu we beseffen dat ons gedrag een effect heeft op het leven van anderen, kijken we er helemaal anders naar.

Die burgerzin vraagt ons om onze eigen verlangens af te wegen tegen de mogelijke gevolgen die ze kunnen hebben op onze omgeving. Het gevoel van burgerlijke verantwoordelijkheid is sinds de laatste wereldoorlog echter sterk afgenomen. Dat is een bevinding die naar boven kwam in verschillende studies. Onze generatie werd nooit eerder geconfronteerd met een situatie waarin burgerzin de enige oplossing was.

Toen we beseften hoe ernstig de pandemie geworden was, pasten mensen over het algemeen hun gedrag snel aan. Velen van ons hebben opofferingen gemaakt om de zwakkeren in de samenleving te beschermen. Dit alles gaf mij hoop in de mensheid. We kunnen wel degelijk onze eigen verlangens aan de kant schuiven voor het grotere doel. Niet alleen de burgers, maar ook de overheid deed enorme opofferingen om het virus onder controle te krijgen. De gevolgen van de maatregelen kent nog niemand, maar één ding staat vast: ze worden zwaar. Dat maakt niet uit, want de waarde van een mensenleven staat altijd boven de waarde van geld.

Deze wereldwijde crisis is ook te vergelijken met die andere crisis die dreigender is dan ooit tevoren: de klimaatcrisis. Ook daar vechten we tegen een onzichtbare vijand. Ook daar bepaalt ons gedrag wat er zal gebeuren met onze omgeving en kunnen wij mensenlevens in

gevaar brengen door onbezonnen al onze verlangens te volgen. Ook daar is er nood aan burgerzin.

Waarom werkt de zogenaamde burgerzin dan niet voor het klimaatprobleem, wat is het verschil? De mens zit nog in het eerste stadium waarbij we het probleem minimaliseren. Zoals toen COVID-19 nog een lokale crisis was in het verre China. Velen nemen het nu nog niet serieus genoeg. Terwijl het gevaar dreigt en er wereldwijd enorm veel doden vallen door klimaatproblemen. De Wereldgezondheidsorganisatie schat dat er jaarlijks zo'n 150.000 doden vallen door de klimaatveranderingen en deze cijfers zullen alleen maar stijgen als we niet ingrijpen. De klimaatpandemie is al decennialang bezig, maar velen zien de ernst ervan niet in.

“

De klimaatpandemie is al decennialang bezig, maar velen zien de ernst ervan niet in

De coronacrisis heeft ons misschien op een bepaalde manier wel dichter bij elkaar gebracht als mensheid. Hoe we nu allemaal samen strijden tegen deze onzichtbare vijand

is iets mooi en puur. Mijn oprechte hoop is dat we dit gevoel van eenheid kunnen behouden. We mogen nooit vergeten hoe groot de impact van het individu kan zijn. We zijn veel machtiger dan we denken. Laten we die macht op een positieve manier gebruiken. **Bob Dylan** zei ooit: "I think of a hero as someone who understands the degree of responsibility that comes with his freedom".

Reis ecologisch, laat je auto staan als die niet hoogstnoodzakelijk is. Eet minder vlees, drink kraantjeswater. Rijk of arm, oud of jong: we kennen allemaal de aanpassingen die we kunnen maken. Doe het niet voor jezelf, doe het voor ons allemaal. Dit is de vraag van een mogelijk slachtoffer van een wereldwijde klimaatcrisis, aan de rest van de wereld om hun burgerzin aan te spreken en de wereld te redden.

DE ULTIEME GIDS VOOR EEN DUURZAAM STUDENTENLEVEN IN GENT!

DOWNLOAD
jouw GREEN GUIDE
HIER

[GREENCOMMUNITY.BE/GREENGUIDE](https://greencommunity.be/greenguide)

THE SCHAMPER TIMES

NIEUWS UIT DE STUDENTENVERTEGENWOORDIGING

MAANDAG 5 OKTOBER 2020, THERMINAL, HOVENIERSBERG 24, 9000 GENT NR. 4896

door Hanne Thiessen

The Schamper Times houdt de student up-to-date over wat er zich afspeelt in de UGentse politiek. Watskeburt in de wereld van de Gentse studentenvertegenwoordiging van tegenwoordig?!

CHANGING OF THE GUARDS

Op 24 september 2020 zijn de voorzittersverkiezingen van de Gentse Studentenraad eindelijk doorgegaan. Deze verkiezingen hadden normaal eind augustus moeten plaatsvinden, maar er waren een aantal problemen die geleid hebben tot uitstel. In de sfeer van 'derde keer, goede keer' is er dan toch een nieuwe voorzitter. Student Geneeskunde **Maarten Buytaert** heeft het na een spannende strijd gehaald van **Wout Vierbergen**, en zal het komende academiejaar de studentenraad leiden. Er is echter nog steeds geen vicevoorzitter. Wanneer die zal verkozen worden en wie er kandidaat is, blijft nog onduidelijk. Natuurlijk bestaat het team uit meer dan enkel een vice en een voorzitter. Verder zijn er ook twee Bestuurders Participatie verkozen: studente Criminologie **Thalita De Cuyper** en studente Afrikaanse Talen en Culturen **Michaela Nyanguile**. Naast de Gentse Studentenraad zijn er ook nog andere vertegenwoordigingsorganen, waaronder de onderwijsraad. Die is nu ook officieel van start gegaan met acht studentenvertegenwoordigers: **Jeffrey De Rycke**, **Cathérine Smets**, **Seline Spruytte**, **Saïd Mabrouk**, **Jarne Ghijssels** en de drie bestuurders Onderwijs van de studentenraad: **Emma Moerman**, **Ben De Slagmulder** en **Nathan Steyaert**. Suggesties, opmerkingen en vragen over het onderwijs aan onze universiteit kunnen

naar deze mensen gestuurd worden. Als iets onderwijsgerelateerd je frustriert, kan je steeds bij hen terecht.

UGENT OP DE ROOSTER

Een nieuwe werkgroep bij de Gentse Studentenraad, hoera! En deze keer om alle diensten van de UGent eens op de rooster te leggen. Of toch alle diensten waarvan studenten rechtstreeks kunnen gebruikmaken. Onder leiding van Emma Moerman en Wout Vierbergen wordt er gezocht

naar een laagdrempelig evaluatiesysteem dat makkelijk door de student ingevuld kan worden. Dit kan door een structurele bevraging, maar ook door het toelaten van continue feedback. Het juiste systeem wordt uitgewerkt per dienst en er zullen ook specifieke vragen gesteld worden. Het einddoel is natuurlijk om de diensten te verbeteren op structureel vlak, maar ook om (kleinere) problemen in de dagelijkse werking snel te kunnen aanpakken. Dit plan wordt in nauwe samenwerking met de UGent uitgevoerd, al zal het waarschijnlijk een project van lange adem zijn. "Maar dat geeft niet, zolang het project maar een duurzame uitkomst heeft!", vertelt Moerman.

F*CK LESSEN OP ZATERDAG

Tussen het bakken en braden tijdens de voorbije zomer ging er een enquête rond bij de studenten. Dit was een poging van de Gentse Studentenraad om te polsen naar hoe de gemiddelde UGent-student het coronasemester in quarantaine en de daarop volgende examenperiode heeft ervaren. Daarbij werd ook gevraagd naar hoe studenten dit academiejaar het liefst zouden doorbrengen. Er werd gepeild naar voorkeuren op het vlak van onder andere lesduur, naar het ritme waarop lesopnames online komen, naar het mentaal welzijn en naar de werklast. Die data worden op dit moment verwerkt en de belangrijkste resultaten zijn al doorgegeven aan de Directie Onderwijsaangelegenheden. Zo kunnen zij hopelijk wat rekening houden met de signalen van de student om het verdere academiejaar vorm te geven. Binnenkort wordt de gehele studentenpopulatie op de hoogte gesteld van die resultaten. Om al een tipje van de sluier op te lichten: "F*ck lessen op zaterdag, maar kortere lessen kunnen we wel allemaal appreciëren." Een uitspraak waar het grootste deel van de studenten het wel mee eens was. Op de andere resultaten, en hoe de directie daarop zal reageren, is het echter nog even wachten.

NIEUWE STUDENTENVERTEGENWOORDIGERS IN DE RAAD VAN BESTUUR

Binnenkort mogen de nieuwe studentenvertegenwoordigers hun plaats innemen in de Raad van Bestuur van de UGent en zullen zij in de *smoked filled rooms* vechten voor de rechten van de student. Ze vertellen alvast over hun eerste indrukken en ambities.

Sara Helsen, Jorn Van Polfliet, Eva Van Reeth en Said Mabrouk werden vorig jaar verkozen voor het hoogste besluitvormende orgaan aan onze universiteit. Hun eerste officiële raad van bestuur moet nog plaatsvinden, maar de vier staan te popelen om hun ideeën de komende twee jaar in de praktijk om te zetten.

Het is opvallend dat vorige verkiezingen een hoop verkozenen nog niet veel ervaring hadden in de studentenpolitiek. Voelen jullie zich een beetje outsiders?

Eva: Ik ben wel blij dat de meer ervaren stuvers ons ook een beetje onder de vleugels namen. Ik denk dat het zeer belangrijk is om een overdracht van kennis en ervaring te hebben, zodat er niets verloren gaat.

Sara: Ik was zelf heel verrast toen ik de resultaten van de verkiezingen zag, maar het lijkt me sowieso een goede zaak. Soms heb ik het gevoel dat de wereld van de studentenpolitiek te veel een niche is geworden. Zij zijn zeer goed thuis in hun dossiers, maar verliezen vaker uit het oog wat er bij de andere studenten leeft. Maar ik ga ook volledig

Said: Voor niemand is dat sociaal contact lastiger dan voor eerstejaars. Ik denk dat we moeten focussen op de begeleiding van nieuwe studenten.

Sara: We zouden ook graag willen inzetten op prikkelarme ruimtes aan de universiteit waarin studenten even tot rust kunnen komen, zodat ze niet altijd in die drukte zitten.

Jorn: Behalve de vorige punten van preventie gaan we uiteraard ook inzetten op het helpen van studenten met wie het mentaal even wat slechter gaat. Veel studenten weten niet dat de UGent goeie studentenpsychologen heeft die hen graag willen begeleiden. Het wordt zeker een streefpunt om studenten daar meer bewust van te maken.

“
“Ik heb altijd gevonden dat stuvers niet zichtbaar genoeg zijn.” – Said

akkoord met Eva. Mijn vervanger en ik speelden bijvoorbeeld met het idee om elk jaar twee stuvers voor de Raad van Bestuur te verkiezen, zodat er steeds twee seniors en twee juniors aanwezig zijn. Dan heb je altijd dat jong bloed, maar ook die ervaring.

Mentaal welzijn was hét thema van de vorige verkiezingen. Hebben jullie concrete plannen om deze problematiek aan te pakken?

Eva: Zeker tijdens deze pandemie lijkt het me extra belangrijk dat studenten nog voldoende sociaal contact hebben. Anders loop je echt het gevaar dat zij in een sociaal isolement terechtkomen. Veilige ‘on campus’ lessen zijn daarom een prioriteit nu.

“
“Ik zou graag een systeem zien waarin studenten niet meer overspoeld worden met meldingen op Ufora.” – Eva

In de campagne hebben jullie zich alle vier uitgesproken voor duurzaamheid en benadrukt dat de UGent meer klimaatbewust moet worden. Recent werd er op de Raad van Bestuur besloten om de klimaatnoodtoestand niet af te kondigen aan onze universiteit. Hoe voelen jullie zich daarbij?

Sara: Wij waren tijdens die stemming aanwezig als toeschouwers, aangezien

ons mandaat eigenlijk nog niet van start is gegaan. Die discussie heeft toch een diepe indruk op mij gemaakt. Er werd uiteindelijk besloten om in het geheel niet te stemmen over het al dan niet afkondigen van de klimaatnoodtoestand, omdat velen bang waren om een negatief signaal naar de samenleving te sturen bij een weigering. De studente die het voorstel oorspronkelijk deed, trok haar amendement uiteindelijk terug na al deze kritische reacties. Ze mogen niet expliciet vragen om het terug te trekken, maar je voelt dat wel in de zaal. Dat was echt zeer teleurstellend.

Said: Ik vond dat ook zeer jammer. Uiteindelijk hebben ze wel een signaal gegeven door te zeggen dat de klimaatproblematiek 'hoogdringend' is, maar dat signaal lijkt me toch veel te zwak. Het is nodig om nu te handelen en die verantwoordelijkheid heeft de universiteit van zich afgeschoven.

“Soms heb ik het gevoel dat de wereld van de studentenpolitiek te veel een niche is geworden.” – Sara

Tijdens de lockdown kwam er uit verschillende hoeken kritiek op de communicatie van de UGent. Is dat iets waar jullie aan willen werken?

Eva: Zelf zou ik liefst een systeem zien waarin studenten niet meer over-

spoeld worden met meldingen op Ufora, maar dat is een moeilijke balans. De berichten tijdens de lockdown zijn bij vele studenten zeer slecht overgekomen. Je kunt als universiteit natuurlijk niet blijven herhalen hoezeer je met de studenten inzit, maar dan niks van je laten horen. Los van de coronacrisis vind ik het ook echt jammer dat de universiteit niets van zich laat horen over belangrijke maatschappelijke thema's zoals de *Black Lives Matter*-beweging. Over zo'n onderwerpen kun je niet stil blijven.

“
“Een link tussen stuver
en student is echt
noodzakelijk.” – Jorn

Said: De communicatie van de UGent moet korter en duidelijker. Ze moeten duidelijke standpunten geven en niet te veel herhalende berichten blijven sturen. Dat veroorzaakt alleen maar verwarring.

Tijdens de campagne lieten de kandidaten voor alle raden massaal weten dat zij het gevoel hebben dat stuvers niet zichtbaar genoeg zijn aan de universiteit. Hoe willen jullie dit probleem aanpakken?

Jorn: Studenten weten meestal dat hun studierichting een vereniging heeft, maar zijn niet goed op de hoogte van het bestaan van andere verenigingen en initiatieven aan de UGent. Een eerste stap om dat probleem op te lossen is mensen meer vertrouwd maken met de Facultaire en Gentse Studentenraad.

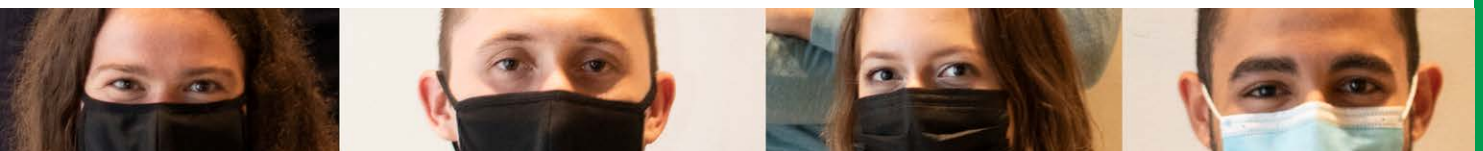
Zij zouden een eerste aanknopingspunt moeten zijn om de studenten op weg te helpen. Natuurlijk is daar een hele reclamecampagne voor nodig, maar de link tussen stuver en student is echt noodzakelijk.

Said: Ik heb altijd gevonden dat stuvers niet zichtbaar genoeg zijn. Ik probeer dat zelf tegen te gaan door heel veel te blijven communiceren. Ik post nog altijd berichten op mijn verkiezingspagina op Facebook en ben recent ook in auditoria gaan spreken in verband met de Overpoort. Het is noodzakelijk om aanwezig te zijn onder studenten.

Sara: Stuvers zeggen allang dat ze aan hun zichtbaarheid moeten werken, maar dat is dan ook een continu werk. Iedere generatie studenten moet opnieuw kennismaken met alle verenigingen en alle initiatieven. Eens iemand in een vereniging zit, dan komt die al snel met een heleboel andere verenigingen in contact. De truc is om ze mee te krijgen.

Zijn jullie van plan om nauw met elkaar samen te werken de komende jaren?

Jorn: Het spreekt voor zich dat wij allemaal een eigen mening hebben, maar met z'n vieren staan we sowieso sterker. Wij hebben de opdracht gekregen om de wil van alle studenten aan de UGent te vertegenwoordigen. Het is nu onze taak om, als het erop aankomt, onze meningsverschillen naast ons neer te leggen en samen op te komen voor de student.

Al meer dan veertig jaar ontwakken studenten in home Vermeylen door de schaterende peuters onder hun ramen. De allerkleinsten kunnen er terecht in een van de zes kinderdagverblijven om te spelen, dutten en indien gewenst een vegetarische lunch te eten.

Voor vele studenten is het een goedbewaard geheim, maar doorheen de stad Gent bevinden zich zes UGent-kinderdagverblijven. Hier kunnen kindjes van 0 tot 3 jaar terecht. **Els Pinnoy** van het Centraal Meldpunt Kinderopvang UGent legt uit: “In principe mag iedereen een aanvraag doen, maar we geven voorrang aan ouders die gelinkt zijn aan de associatie UGent. Dat is dus voornamelijk personeel van UGent, maar ook van bijvoorbeeld de hogescholen en het UZ, en uiteraard studenten. Het gaat vaak om doctoraatsstudenten, maar ook master- en bachelorstudenten maken gebruik van de kinderopvang.”

“Soms zijn er ook gastprofessoren, uitwisselingsstudenten of personeel uit andere landen. Daar werkt opvang vaak heel anders. Ze denken soms dat ze vandaag kunnen aanmelden voor opvang vanaf morgen, maar dat is in België absoluut niet het geval. Je moet er hier erg vroeg bij zijn. We hebben net kindjes ingepland voor de herfstvakantie van 2021. Je doet dus het best een aanvraag van zodra je weet dat je zwanger bent”, vertelt Els. In 2012 en 2013 openden de nieuwste vestigingen ‘Het koetshuis’ en ‘De parkkabouter’ na een enquête door de Cel Diversiteit en Gender. Ze onderzochten destijds waarom vrouwelijke postdoctorandi massaal uitstroombden en vonden dat er een grote nood was aan gezinsvriendelijke maatregelen.

Toch blijft C. Heymans de grootste. Els vult aan: “In Corneel Heymans kunnen we tot 84 kindjes opvangen en sinds kort zijn alle kindjes terug welkom. Daar zijn zowel wij als de ouders erg blij om. Hoewel de vraag hoog is, was er de laatste jaren toch een daling. Al was dat niet enkel bij de UGent-kinderdagverblijven. De verklaring daarvoor is dat er simpelweg minder kinderen geboren zijn. Maar sinds een paar maanden is dat terug erg gestegen. Of het telewerken daar voor iets tussen zit, kan ik niet zeggen (*lacht*).”

In het reglement staat te lezen dat de ouders voor hun kleine knapen kunnen kiezen tussen een standaard- en een vegetarisch menu. “Ouders hebben altijd kunnen kiezen voor een alternatieve lunchoptie. Soms zijn er ook kindjes die geen varkensvlees mogen eten of bepaalde allergieën hebben. We merken dat de alternatieve maaltijden steeds populairder worden”, aldus Els.

HOE GRATIS LESBOEKEN FIXEN?

Een kot, studiegeld en hier en daar een pintje. Lesboeken zijn een onwelkome aanvulling op de rekening van de student. Ontdek hoe je je spaarcentjes beschermt tegen de aankoop van dat extravagant hoopje gekleurd papier.

DE UGENTSE BIBLIOTHEKEN

Wie gratis boeken hoort, denkt al snel aan de bibliotheek. Wie weet is dat geëerde lesboek wel te vinden in de stoffige boekenrekken van de faculteitsbibliotheek? Je kan boeken aan de UGent vier weken lang uitlenen en deze leenperiode tot drie keer toe verlengen. Dat is bijna genoeg voor een semester. En dan kun je het boek natuurlijk ook even binnenbrengen en weer ontlene. Het enige nadeel is dat iemand anders dan 'jouw' boek zou kunnen ontlene. Ook kan je je leentermijn niet verlengen wanneer iemand anders het boek reserveert. Maar tien boeken tegelijk uitlenen, helemaal gratis en enkel met je studentenkaart, is toch wel een poging waard.

DE KROOK EN ANDERE STADS-OF GEMEENTEBIBS

De universiteit is lang niet de enige met een collectie boeken die meerdere gebouwen vult. Ook in de Krook of in andere stads- en gemeentelijke bibliotheken kan

het al eens de moeite lonen om de (online) catalogus te doorbladeren. Zeventien bibliotheken staan tot je beschikking met een krookkaart die je als student gratis kan aanvragen. Er is een uitleentermijn van vier weken, maar die kan je maar één keer verlengen en op voorwaarde dat niemand het boek reserveert. Ook in de Krook kun je tien boeken tegelijk reserveren. Leuk extraatje: je vindt in de Krook ook een gezellig café.

DE SOCIALE WEG

Je kan natuurlijk ook je *social skills* bovenhalen en vrienden maken die al een jaartje verder zitten in jouw studierichting. Ga bij een studentenvereniging, schrijf een paar stukken voor *Schamper*, en ga vooral op zoek naar studenten die er voor vakken met dikke, dure studieboeken door zijn. Op die manier kan je die kanjers zonder veel problemen een semestertje lenen. Het nadeel aan deze en de vorige methodes is dat je het boek niet langer kan bijhouden. Daardoor kan

je niet snel opzoeken waar je proffen het over hebben wanneer ze terugverwijzen naar leerstof uit een vorig jaar. Maar eerlijk, zou je dat echt doen?

ILLEGALITEIT

Er is ook nog een andere methode: illegale databases. Veel studenten maken hier gebruik van, maar eigenlijk is dit niet ethisch verantwoord en ook gewoon illegaal. Je lesboeken worden geschreven door mensen die hier maanden, soms wel jaren aan werkten. We snappen de financiële situatie van de meeste studenten, maar de redactie keurt deze praktijk niet goed. Deze websites bevatten meestal ook heel wat virussen en daartegen moet je je computer beschermen. We hebben dan ook de rest van de uitleg versleuteld: Обычно любую книгу можно получить на следующих двух сайтах: либгэн и b-ок.орг. Вы найдете книги в формате pdf или ePub. Всегда остерегайтесь вирусов!

TWEEDEHANDSBOEKEN

Als je (nog) geen oudere mensen uit je richting kent: geen nood. Aan verschillende faculteiten worden er tweedehandsboekenverkoop georganiseerd of vind je raad in een Facebookgroep. Verder zijn er boekenwinkels zoals de Slechte, waar je tweedehandsboeken vindt. Ook op websites als 2dehands.be vind je met enkele klikken al heel wat boeken voor een zachter prijsje. Je kan proberen je richting (en jaar) op te zoeken, maar zeker wanneer je richting kleiner is, loont het vooral de moeite om boeken op titel te zoeken. En wie weet, misschien kan de persoon van wie je een boek koopt je wel verder helpen?

HET INTERNET (PDF'S)

Via Athena, onder 'wegwijzer bibliotheken', kom je terecht op de catalogus

van de UGentse bibliotheken. Aldaar zoek je de titel of auteur van het boek dat je nodig hebt, en met een beetje geluk staat er een pdf-versie online. Dat is niet zo voor alle boeken maar zelfs als je pech hebt, kan je nog steeds zien of het boek beschikbaar is in de UGent-bib, en waar het precies staat. Dat scheelt toch al heel wat tijd die je anders dwalend tussen rijen boeken zou doorbrengen. Want wees eens eerlijk: lang niet alle boeken die de universiteit bezit zijn even interessant...

BOL.COM EN ANDERE ONLINE BOOKSHOPS

Als je toch niet van plan bent je boeken doorheen het jaar te gebruiken en

je graag eens iets zou willen opbiechten aan 'UGent confessions' en aan je kleinkinderen later, bestaat er de volgende, iets riskantere methode. Je koopt de benodigde boeken enkele weken voor het examen op een website als Bol.com, begint op de dag van de levering (meestal de volgende dag) als een gek te blokken en slaagt voor het examen. Achteraf kan je dan je boeken terugsturen naar Bol.com. Geld terug en klaar is Kees. Wees gewaarschuwd: het is belangrijk om tijdens het semester ook met al je vakken bezig te zijn, anders zou je toch bedrogen kunnen uitkomen. Deze optie is bovendien ook af te raden als je over een geweten beschikt.

dagelijkse restokost

DOOR ARTHUR JACOBS
FOTO DOOR LUNA NYS

Het zijn bikkelaarharde tijden voor de Gentse studentenpopulatie. Ze worden massaal weggezet als superverspreiders die hun geïnfecteerde lichaamssappen kwistig in omloop brengen, de wachtrijen aan de AH nemen ongekeerde proporties aan en het nieuwe seizoen van 'wtFOCK' valt tegen. Deze aaneenschakeling van ellende is an sich nog verteerbaar zolang de student ze te lijf kan gaan met een goedgevulde maag. Gelukkig hoeven we ons op gastronomisch vlak niet volledig aan de wanhoop over te geven. Het broodje caesar van Resto de Brug heeft het potentieel een gezonde, appetijtelijke aanvulling op het voedingspatroon van de student te zijn. De sneetjes kip blinken uit in hun sappigheid en de parmezaanse kaas blaakt van de kwaliteit. De rijkelijk rondgestrooide sla verantwoordt gelukkig de omschrijving als 'gezond' van twee zinnen terug, hoewel ook de knapperige croutons voldoende vezelrijk zijn: een garantie op uitgelaten darmflora. De keuze voor een bruin broodje wordt echter afgeraden: een te uitgelaten darmflora hindert de student in zijn functioneren. De caesardressing is erg verfrissend, maar tast de integriteit van de broodstructuur enigszins aan. Een zweem van zompigheid, *quoi*.

BROODJE CAESAR

Geldwolven, dikke nekken of de helden van de gezondheidszorg? Piet Hoebeke, decaan van de Faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen onthult de ware aard van de geneeskundestudent.

1. “DE CONCURRENTIE IS MOORDEND WAARDOOR ONDERLINGE HULP ONBESTAANDE IS: ZE DELEN ZELFS HUN NOTITIES NIET.”

“Correct. De selectiemechanismen van de opleiding staan haaks op de waarden van de opleiding: mensen helpen, collegialiteit en multidisciplinariteit. Nu wedijveren studenten continu met elkaar en dat brengt soms negatieve effecten met zich mee. Er zijn al quasimisdadige dingen gebeurd waarbij studenten elkaar doelbewust gaan saboteren, maar dat zijn de excessen. In realiteit gaat die concurrentiestrijd wel liggen, al blijft die bij de specialisten soms aanwezig. We doen er uiteraard alles aan om dat te vermijden. De selectiecriteria zijn zo objectief mogelijk bepaald: het gaat vooral om punten en stageprestaties. Studenten denken dat ze heel veel dingen bovenop hun normale werk moeten doen, maar dat is enkel van belang in geval van ex aequo’s.”

2. “HET MOEILIJKSTE EXAMEN VAN DE OPLEIDING IS HET INGANGSEXAMEN.”

“Dit klopt niet. Negentig procent van de toegelaten studenten slaagt en dat is bijzonder hoog. Dat komt doordat het ingangsexamen selecteert op een aantal vaardigheden die je als arts nodig hebt, al zijn dit niet per se de ideale vaardigheden. Het examen gaat vooral over de capaciteit om grote volumes kennis op te stapelen. Reproductie speelt dus een rol, maar de diagnostiek is even belangrijk. Ik heb zelf Latijn-Grieks gedaan en zou nooit slagen voor het huidige ingangsexamen. Latijn is een vak waarbij je een analyse leert maken op basis van bepaalde regels. In die zin is een diagnose stellen een beetje zoals een Latijnse tekst analyseren. Je kan dus slagen met een relatief beperkte bagage fysica en wiskunde. Vooral empathie en gezond boerenverstand zijn belangrijk.”

3. “GELD IS EEN BELANGRIJKE DRIJFVEER: IEDERE GENEESKUNDE-STUDENT WIL LATER MET EEN DIKKE AUTO RONDRIJDEN.”

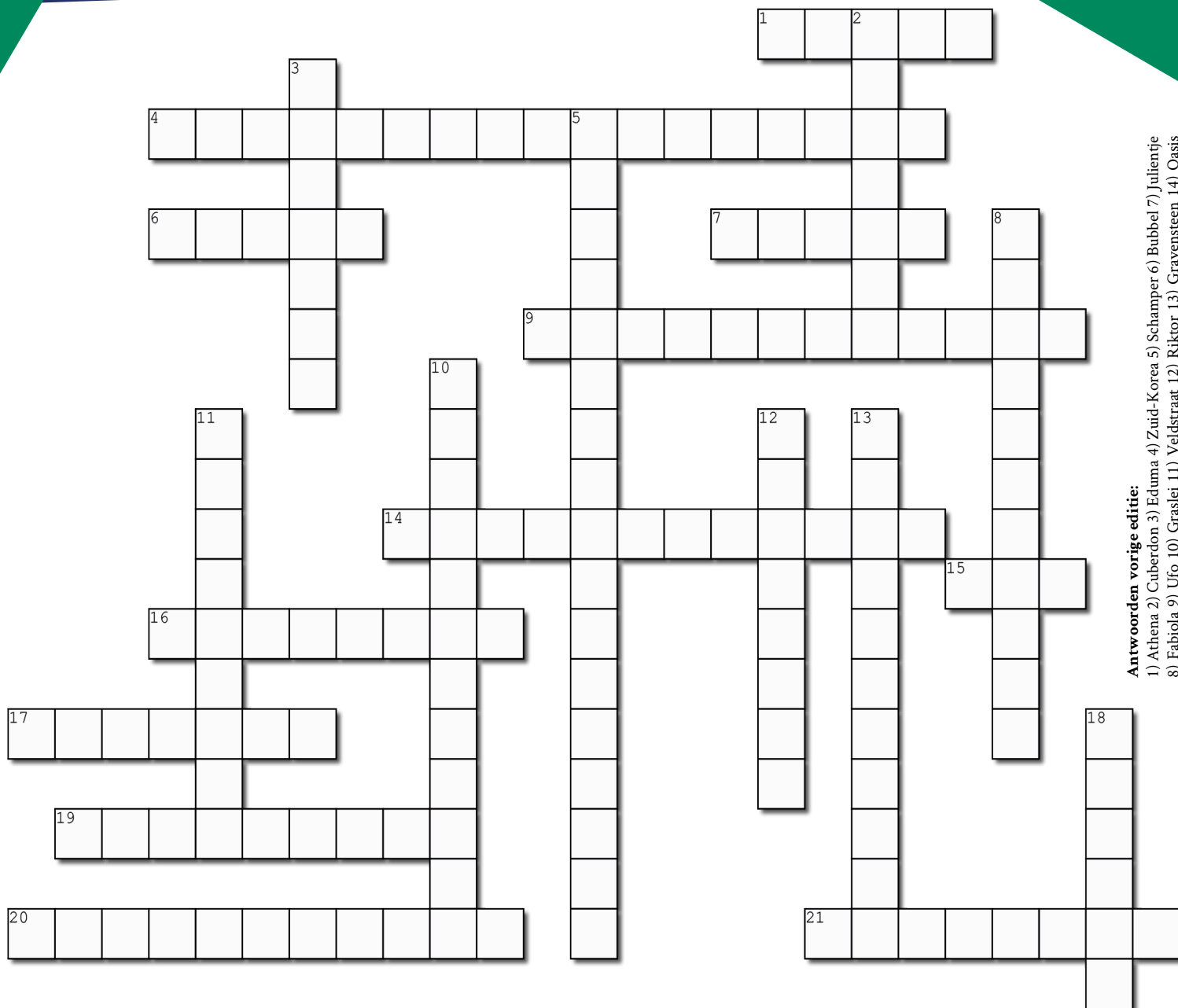
“Ik denk dat dit helaas waar is, maar ik wil dit wel even nuanceren. Er zijn mensen die graag comfortabel willen leven en een mooie auto willen hebben. De opleiding geneeskunde is een van die aantrekkelijke beroepen omdat je er veel mee kan verdienen. Ik heb wel het gevoel dat de jongeren van nu meer kiezen voor levenskwaliteit in balans met hun inkomen. Men is minder geneigd om tachtig uren per week te werken en met een hele hoop geld te zitten, zonder er iets mee te kunnen doen. De jongeren zijn minder gedreven door geld en dat inspireert mij.”

4. “ER WORDT NEERGEKEKEN OP STUDENTEN DIE VOOR HUISARTS GAAN EN ZICH NIET SPECIALISEREN.”

“Niet correct. Zeker nu staan huisartsen meer dan ooit aan de frontlinie van de gezondheidszorg. Zij zijn de helden van de zorg en ik denk dat mensen dat nu beginnen beseffen. We zien in de opleiding dat veertig procent bewust voor de afstudeerrichting huisarts kiest. Bij de start van het academiejaar zegt slechts vijf procent dat ze huisarts willen worden, terwijl 35 procent zichzelf specialist ziet worden. Tijdens de studie veranderen veel van die studenten dus nog van mening, wat wil zeggen dat we erin slagen dat fantastische beroep zichtbaar en aantrekkelijk te maken. Huisartsen zijn niet de vuilnismannen van de geneeskunde: ze zijn de frontrunners.”

WOORDRAADSELKRUIS

DOOR DRIES BLONTROCK & JAN EMIEL CORDEELS

Antwoorden vorige editie:
 1) Athena 2) Cuberdon 3) Eduma 4) Zuid-Korea 5) Schamper 6) Bubbel 7) Julietje
 8) Fabiola 9) Ufo 10) Graslei 11) Veldstraat 12) Riktor 13) Gravensteen 14) Oasis
 15) Lam Gods 16) GUM 17) Toverpoort 18) Brug

HORIZONTAAL

1. Duurste streamingdienst van België
4. Woordpuzzel
6. Trappist bijzonder geliefd door aliens
7. Geliefkoosd instrument van de riktor, tevens geslachtsorgaan
9. Befaamd dwarsdenker (geen complottheoreticus)
14. Niels, misschien pedofiel en VTM-presentator
15. Commerciële zender

16. Partijvoorzitter, sinds kort ook organisator van pornofilms met liberalen erin
17. Nieuwe naam van de socialistische partij
19. Synoniem van loodrecht
20. Kruiswoordraadsel
21. Jean-Jacques, minder bekende naamgenoot van Conner

VERTICAAL

2. Goede vriendin van talrijke bv's

3. Italiaanse componist
5. Vergeetachtige Vlaamse film
8. Evenwijdig met de horizon
10. Jaloers natuurgebied
11. Die 'R' op uw versnellingspook
12. Faculteit waaraan zich absoluut geen handtastelijke professoren bevinden. Populaire, niet-officiële naam
13. Wit-Russische dictator
18. Romeinse dictator, tevens een broodje

DOOR JUDITH LAMBERT

1. COPYCAT

De Japanse kat **Ebisu** heeft haar intrede gemaakt als 's werelds eerste kat die mensen kan imiteren. Die ontdekking gebeurde zoals het goede wetenschap betaamt: per toeval en gedreven door een zoektocht naar snacks. De elfjarige kat leefde namelijk in een dierenwinkel waar ook vaak hondentrainingslessen werden gegeven. Omdat daar veel hondensnoepjes werden uitgedeeld, sloop de kat op regelmatige basis stiekem binnen in de lessen.

Happig om ook wat extra brokjes te verkrijgen, observeerde de kat hoe de honden dingen aangeleerd kregen. Door haar voorkennis was ze de ideale proefkat om verder te onderzoeken. Uiteindelijk bleek Ebisu niet enkel de trucjes aan te leren, maar zelfs via observatie het gedrag van mensen te kunnen vertonen. Tot nu toe was deze unieke vaardigheid enkel vastgesteld bij dolfijnen, papegaaien, apen en haaien.

2. IS THERE LIFE ON VENUS?

Op vraag van **David Bowie** legde de wetenschap zich jarenlang toe op de onderzoeksvraag of er leven is op Mars. Nu dat algemene kennis is geworden, werd de wetenschappelijke horizon verbreed naar nieuwe planetaire oorden. De telescopen werden, als dichtste buur van de Aarde, naar Venus gericht, en met succes! Want recent werd ontdekt dat de wolken rondom Venus de chemische stof fosfine bevatten. Voor mensen is deze stof bijzonder toxisch, maar voor bepaalde

microben op Aarde dient fosfine als een natuurlijke habitat. De vraag stelt zich of microben ook in de Venusversie van fosfine kunnen overleven. Dat is twijfelachtig, omdat de zuurtegraad er enorm hoog is. De ontdekking van fosfine op Venus wijst dus nog niet meteen op leven op de planeet. Toch is het volgens wetenschappers een belangrijke eerste stap in de exploratie van de morgenster.

3. VERGEET-MIJ-NIET: BLOEMEN IN NESTEN

Een stijgende zeespiegel, verwoeste biotopen en marathonbosbranden: de immense gevolgen van de klimaatcrisis voor de planeet zijn intussen wijdverspreid gekend. Bloemen zijn een onderbelicht slachtoffer van de klimaatverandering. Niet enkel wordt hun externe habitat bedreigd, maar ook de planten zelf veranderen door invloed van een opwarmende aarde. In de loop van de voorbije 75 jaar is de mate van UV-pigment in de blaadjes van bloemen met twee procent per jaar

toegenomen. Dat pigment beschermt de bloemen tegen schadelijke straling van de zon. Door veranderingen in de ozonlaag van onze atmosfeer moeten bloemen zich aanpassen om te overleven. Hoewel de veranderingen in pigmentgehalte voor het menselijk oog niet zichtbaar zijn, kan het wel een groot effect hebben op de aantrekking van insecten. Voorbijvliegende bijen zullen de bloemen met toenemend UV-pigment niet vinden.

De wereld heeft de afgelopen zes maanden vooral binnenshuis doorgebracht, waardoor koppels en gezinnen veel intenser met elkaar samenleefden. Wat is het gevolg van deze abrupte verandering in de gezinsdynamieken?

In landen waar social distancing en verplicht thuisblijven eerder zijn ingevoerd dan in België zijn aanzienlijke toenames van geweld gemeld in gezinnen en tussen partners. Maar over de cijfers in België is weinig bekend. De UGent heeft in mei de studie 'Relaties, stress, en agressie ten tijde van COVID-19' opgezet om na te gaan wat de impact was van de maatregelen aan het begin van de lockdown.

Tijdens de eerste vier weken van het coronatijdperk geeft één op de vier deelnemers aan direct en/of indirect te zijn blootgesteld aan geweld. Hiervan maakte één op de vijf zelf geweld mee en weet één op de zes dat iemand waarmee ze samenleven in die periode geweld meemaakte. Bij beide groepen gaf een klein percentage aan dat dat meermaals gebeurde. De studie toonde ook aan dat een derde tot de helft van de slachtoffers niet praat over hun slachtofferschap. Daarnaast bleek dat slechts vier procent van de slachtoffers melding maakte van het geweld bij de politie. Toch worden de COVID-19-maatregelen niet beschouwd als de grootste drempel om hulp te zoeken.

Zowel mannen als vrouwen bleken geweld te hebben meegemaakt tijdens de eerste vier weken van de lockdown. Toch lag het percentage van vrouwen die geweld meemaakten over de hele lijn hoger dan het percentage mannen.

Het geweld waarover in het onderzoek wordt gesproken omvat niet enkel fysiek geweld, maar ook psychologisch en seksueel geweld. Negentien deelnemers gaven aan meermaals het slachtoffer te zijn geweest van verkrachting.

“

Toch worden de
COVID-19 maatregelen
niet beschouwd als de
grootste drempel tot hulp

Uit het onderzoek blijkt dat in de overgrote meerderheid van de beschreven gevallen, de (ex-)partner pleger was van

het geweld. In het geval van psychologisch en seksueel geweld, werd dit gevolgd door iemand waar het slachtoffer niet mee samenwoonde op het moment van de feiten. Bovendien bleek de aanwezigheid van (plus)kinderen de kans op fysiek geweld aanzienlijk te vergroten.

Verder spelen ook enkele andere factoren een rol in het voorkomen van geweld in het gezin. De slachtoffers waren, bijvoorbeeld, gemiddeld 39 jaar. Opleidingsniveau speelt een kleine rol. Slechts iets meer laaggeschoolden meldden geweld in vergelijking met hooggeschoolden. Wat wel een belangrijke rol speelt, is de financiële situatie. Een gezin dat moeite heeft om de eindjes aan elkaar te knopen, bleek tot twee maal vatbaarder voor huiselijk geweld tijdens de lockdown.

Ook de (seksuele) tevredenheid met de partner heeft een duidelijk invloed. Koppels waarvan de partners minder tevreden zijn over het seksleven en het algemene samenleven melden zwaardere gevallen van misbruik en geweld tijdens de eerste vier weken.

Al bij al kunnen we besluiten dat het ook in België relevant is om deze cijfers in het oog te houden en dat bepaalde kenmerken telkens opnieuw voorkomen. Aandacht voor deze problematiek is uiterst belangrijk voor preventie en rehabilitatie.

DE POLITIEKE TOEKOMST IN VOGELVLUCHT

DOOR ARTHUR JACOBS &
DAAN VAN CAUWENBERGE

Laat ons eerlijk zijn: de toekomst is fundamenteel onzeker. Waarom zou je dus kiezen voor een structureel model met zes verklarende variabelen en standaardfouten, gecorrigeerd voor heteroscedasticiteit? Een avondwandeling al turend naar de vogels leert je gegarandeerd meer.

Huis-, tuin- en keukenfilosofen zijn het unaniem eens: de weg naar de toekomst bewandel je het eenvoudigst met de blik gericht op het heden en de neus zelfvolstaan opgetrokken voor de toekomst. **Horatius** wist dat tweeduizend jaar geleden al erg beknopt te formuleren: 'plukken, die dag!' Helaas: een catch 22 *avant la lettre!* Zonder dat gepieker is er morgen geen dag om te plukken, maar eenmaal je begint te tobben, is er geen tijd meer voor het plukwerk. Niet getreurd, beste lezer! De oude Romeinen hebben naast moraliserende platitudes ook een waterdicht systeem om de toekomst te voorspellen in de aanbidding, zodat gemijmer overbodig wordt. U krijgt de primeur: de vogels in het Citadelpark ontrafelen het lot van de Vivaldicoalitie.

TUSSEN DROOM EN DAAD STAAT LUIHEID IN DE WEG

Hoewel vogelwichelarij – of zoals de Romeinen plachten te zeggen: '*auspicium*' – dezer dagen op onverklaarbare wijze erg onpopulair is geworden, was het eeu-

wenlang een gangbare techniek om na te gaan of de goden gunstig gezind waren. Het oude Rome stond niet alleen met haar onwrikbare geloof in de fladderende voorbodes: ook de Grieken, Etrusken en Egyptenaren staarden al eens naar de hemel in tijden van twijfel. Tijdens koffiepauzes op de Blandijn wordt er onder vogelspottende historici nog steeds driftig gedebatteerd over wie precies de eerste was. Hoe dan ook, de vogelwichelarij kent een lange en eerbiedwaardige geschiedenis, dus er moet wel iets van aan zijn.

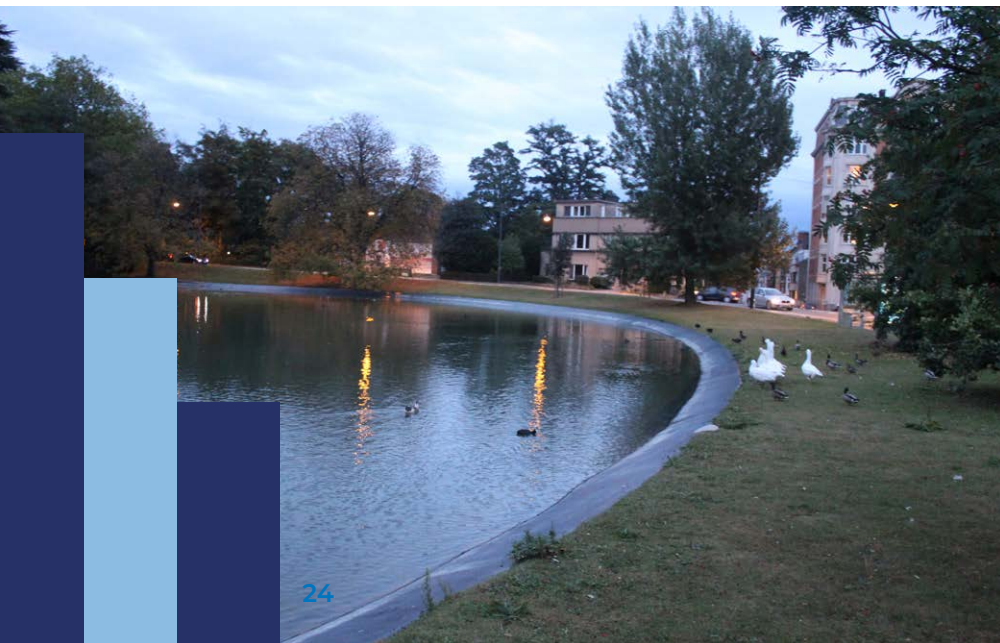
Het is voor aspirant-vogelwichelaars – waaronder ondergetekenden – raadzaam de ogen niet meteen ten hemel te slaan, maar die eerst enkele jaren op de *ius augurale* te fixeren. Die tijd hebben we niet, want tegen dan is die Vivaldiregering ongetwijfeld alweer gevallen. Bovendien hebben we ook gewoon geen zin om na jarenlange studie van hypercomplexe vogelwetten tot de orde van de augurs ingewijd te worden. We mogen dan wel

nerdy genoeg zijn om voor het studentenblad te schrijven, maar een frisse pint of twee op een gewone weekavond en een diploma aan het eind van de rit is hoe wij ons deze fase van het leven hadden ingebeeld. *Bon*, dat alles om te zeggen dat we het pseudowetenschappelijk zullen aanpakken.

I'VE SEEN THE FUTURE, BROTHER: IT IS MURDER

Onze onderzoeksopzet is vanuit Romeins oogpunt trouwens helemaal niet onaardig. De augurs waren in naam wel priesters, maar de benoemingen verliepen redelijk politiek getint. Wanneer een nieuwe verkiezing de zittende macht niet zo goed uitkwam, was het bovendien niet ongebruikelijk dat een augur ergens een bliksemschicht ontwaarde: onweer werd als een ongunstig omen van Jupiters hand geïnterpreteerd, waardoor verkiezingen afgelast moesten worden. Ook tal van andere politieke acties zoals aanstellingen en het starten van een oorlog, bleven officieus zonder een fiat van de augurs. U merkt het al: de toekomst werd niet enkel voorspeld, maar ook actief vormgegeven door de brave priesters. Zelfs **Cicero**, met moeite een godvrezend man te noemen, trad toe tot de orde.

De vogelwichelaars waren niet zonder invloed, aangezien de doorsnee Romein overspoeld werd met sagen die de voorspelkracht ervan in de verf zetten. **Romulus** en **Remus** konden het, bijvoorbeeld, niet eens worden over het beste plekje voor hun nieuwe stadstaat.

Romulus spotte twaalf vogels op de Palatijnheuvel en deed beter dan de miezerige zes van Remus, zodat we nu niet over de 'Remeinen' hoeven te spreken. Het negeren van slechte voortekenen was ook uit den boze. Niemand wou immers in de voetsporen treden van **Publius Claudius Pulcher**, consul en opperbevelhebber van de Romeinse vloot in de eerste oorlog met Carthago: de heilige kippen weigerden te eten – doorgaans een teken van naderende rampspoed – maar in plaats van de aanval uit te stellen gooide hij de kippen overboord. Als ze niet willen eten, zullen ze drinken”, zou hij ze nog hebben toegesnuwd volgens Cicero's belerende vertelling van de feiten. De zeeslag draaide uiteraard uit op een historisch debacle.

DE METHODIS DEFICITIS

Nu bleek het niet zo makkelijk om een handleiding in de kunst van de augur te pakken te krijgen. Elitair en mysterieus als ze zijn, hebben de Romeinen al die wijsheid ergens veilig in een crypte opgeborgen. Er restte ons dus enkel een eigen methodologie te ontwerpen op basis van de weinige verslagen die we toch wisten te vinden.

Een keurig augur begint zijn onderzoek met het afbakenen van zijn onderzoeksdomein. Hier kun je die uitdrukking erg letterlijk nemen in de vorm van een meer of een veld. Vervolgens wordt dat domein opgedeeld in een linker- en rechterhelft. Gedurende een periode van onbepaalde duur moet de augur dan gadeslaan welke vogels zich in welke helft

van het veld of meer begeven en met welke handelingen de goden gekozen hebben hun wil aan ons te tonen. Er wordt vooral rekening gehouden met het soort vogel, de richting waarin de vogels zich bewegen, hun geluid en hun eetgedrag.

CLOUDY WITH A CHANCE OF NIEUWE VERKIEZINGEN

We besloten ons te vestigen bij het grote meer in het Citadelpark. Voor de ongelovigen die dit artikel zijn doorgekomen zonder zich van hun scepsis te ontdoen zal het volgend mirakel hen waarschijnlijk toch eindelijk van gedachten doen veranderen. Te midden van een grote groep eenden zaten daar namelijk zes ganzen. Een duidelijk omen! De partijvoorzitters van de Vivaldicoalitie waren onder ons.

Een opvallend verschijnsel was de schijnbare afwezigheid van een zevende gans, aangezien de coalitie normaal zeven partijen telt. Wie zich hierdoor laat afschrikken, was echter duidelijk het Romeins gezegde *'It's not a bug, it's a feature'* vergeten. We kunnen u dus nu al voorspellen dat één van de partijen de coalitie zal verlaten of dat we binnenkort een definitieve fusie van Groen en Écolo kunnen verwachten.

Doorheen de avond begaven steeds meer eenden zich op het meer: een teken van een groeiend draagvlak of juist van een groeiende desinteresse bij de bevolking? De ganzen bleven echter aan land. Eén gans, die een zeer indrukwekkende tat-

too op zijn arm en een mooi getrimd baardje had, maakte wel iets meer lawaai dan de andere ganzen en maakte van iedere gelegenheid gebruik om zijn vleugels te tonen.

Toen we besloten om onze biezen te pakken omdat het daar verdomd koud begon te worden, begon het ook nog eens te regenen. We moeten dan ook concluderen dat de goden de nieuwe coalitie niet zien zitten: de ganzen bleven aan land en op het einde viel alles alsnog in het water. Wij concluderen dat Jupiter een flamingant is.

Deze satire werd geschreven in de week van 21 september, vóór de succesvolle vorming van de huidige federale regering. De ganzen van het Citadelpark zijn verantwoordelijk voor gebeurlijke verkortkomingen in de prognose. Hun roemrijke voorgangers van het Capitool draaien zich om in hun ganzengraf.

Arthur Sanders: BACHTEN DE KUPE

DOOR TRISTAN DE BELSER & PIETER-JAN FREES // AFBEELDING DOOR JANVIEËRE UWERA

Arthur Sanders onderzoekt al wie boert. Hij is doctoraatsstudent binnen de vakgroep 'Conflict en Development' en doet onderzoek voor het Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO).

Hoe ben je bij dit onderwerp aanbeland?

"Ik kwam tijdens het schrijven van m'n thesis een vacature tegen van het ILVO. We gingen exploratief op zoek naar stressfactoren bij familiale landbouwers door met hen in gesprek te gaan, en eigenlijk vooral door te luisteren. Niet enkel op financieel, maar ook op mentaal vlak. Hier heb ik mijn doctoraatsvoorstel op gebaseerd."

'Conflict en Ontwikkeling' is de minst bekende vakgroep aan de faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen'. In welke opzichten verschillen jullie van de andere vakgroepen?

"Ik denk dat al wie onderzoek doet bij ons vanuit een bepaald oogpunt kijkt naar bepaalde conflicten van ontwikkeling. Velen van ons doen onderzoek in contexten van voordien gekoloniseerde landen waarbij een historisch perspectief nooit ver te zoeken is, en waarbij de gehanteerde uitgangspunten vaak afwijken van een conventionele kijk of manier van onderzoek doen. Velen gaan etnografisch tewerk door langdurig een bepaalde regio of groep mensen te volgen."

Veel mensen binnen jullie vakgroep leggen hun focus op het 'Globale Zuiden'. Waarom koos je voor een onderwerp dat zo dichtbij ligt?

"De vakgroep is ontstaan vanuit studies rond de derde wereld, maar ik denk dat er steeds vaker een soort switch komt waarbij gelijkaardige problematieken ook hier in het Globale Noorden even goed kunnen en moeten onderzocht worden."

"Waarom zouden we altijd van hier naar out there moeten gaan? Waarom zouden we geen veranderingsdynamieken beter proberen begrijpen door ook meer via onderlinge uitwisseling aan kennisproductie te doen? Veel van de onderzochte problematieken kun je evengoed hier in Europa vinden. Naast onderzoek doen in het Globale Zuiden, wat absoluut waardevolle kennis oplevert, kunnen we studenten misschien beter motiveren om ook hier in Europa onderzoek te doen naar bepaalde thema's?"

Wat is het doel van uw onderzoek?

"Er is een hele sterke daling van het aantal landbouwbedrijven hier. Er heerst de veronderstelling dat vooral de grotere bedrijven succesvol zijn en blijven draaien. Als je naar de data kijkt dan klopt dat niet helemaal. Het groot worden is blijkbaar geen garantie om succesvol of gelukkig te zijn. Ondertussen probeer ik de link te leggen met mentaal welbevinden. Ik stel landbouwers die besloten hebben om redelijk groot te worden, de vraag of ze meer verdienen, of ze meer gelukkiger zijn, of ze meer vrije tijd hebben enzovoort. Dit doen we ook bij kleinere bedrijven. Hiermee zoeken we de link tussen schaalverandering en welbevinden binnen de landbouw."

Het is vast niet makkelijk om contact te zoeken met mensen die niet snel open staan voor academici. Hoe ging je daar mee om?

"Dat is iets dat veel mensen me vragen, maar het viel me op hoe graag landbouw(st)ers wel niet praten met mensen die willen luisteren. Ik ga ook niet naar daar met heel specifieke vragen en kom er gewoon aan de keukentafel zitten met een koffie. Dan vraag ik hen dingen als 'vertel eens hoe je in de landbouw bent terecht gekomen' en vertellen ze wat er de voorbije dertig jaar veranderd is. Daarmee zijn ze al een uur of twee bezig, gewoon omdat ze blij zijn dat er iemand komt luisteren naar wat en hoe ze de dingen doen. Deze mensen zijn altijd enorm gepassioneerd en voelen zich steeds sterk

verbonden met hun beroep. Het is echt niet zo een gesloten groep als ik eerst had gedacht.”

Hoe verschilt het mentaal welbevinden van een landbouwer met dat van mensen in de stad?

“In zekere zin is dat wel anders, het is een apart beroep. Echt een gemeenschap: iedereen kent elkaar. Maar er is ook een vrij gesloten praatcultuur. Mensen die moeilijkheden hebben, gaan niet snel de stap zetten om dat in de eerste plaats toe te geven aan zichzelf. Ten tweede gaan ze ook geen hulp zoeken. En vaak is het onduidelijk welke hulpkanalen er zijn voor landbouw(st)ers.”

“Als je zo verbonden bent met een groep en je woont waar je werkt, dan ben je geworteld in dat bedrijf. Wie dan ernstige problemen ondervindt, zegt niet

“

Het groot worden is
blijkbaar geen garantie om
succesvol of gelukkig te zijn

makkelijk ‘ik stop ermee en zoek iets anders’. Wat je dan merkt is dat mensen het heel lang laten aanslepen en noest verder werken vooraleer ze hulp zoeken. Er is

een sterk gevoel van trots. Het zelf beslissen om te zien of ze dingen veranderen of niet, is belangrijk, maar soms komt het tot een punt waarop het echt niet meer gaat en komt men tot de vaststelling dat men eerder hulp had moeten zoeken. Dit moet ook niet steeds professionele hulp zijn. Met iemand babbelen kan ook al helpen. Werken is voor velen een soort deugd: soms enkel al om zich te kunnen onderscheiden van het andere ‘werkvolk’ en de loonwerkers.”

CHEMISCHE STOFFEN EN GEVAARLIJKE LABO'S

DOODSOORZAAK: UNIEF

DOOR ELLA ROOSE

Als onschuldige UGent-student kan het gebeuren dat je in het labo wel eens een ongeval meemaakt, in theorie vooral door met gevaarlijke stoffen te werken. De praktijk blijkt anders: “De meeste ongevallen gebeuren vooral met courante stoffen die op papier niet zo gevaarlijk zijn, maar wel in grotere hoeveelheden en veel frequenter gebruikt worden. Accidents met echt zeer gevaarlijke stoffen zijn eerder zeldzaam, maar kunnen wel grote gevolgen hebben”, aldus **Johan Winne**, professor organische chemie aan de UGent. Gelukkig zet onze alma mater in op een zeer minutieus preventie- en veiligheidsbeleid.

Winne geeft ook een aantal voorbeelden van zo'n zeer gevaarlijke stofjes:

“**Diazomethaan** is een gasvormige stof die kookt bij -23°C en minstens even giftig is als het meer bekende gifgas HCN. De stof is bovendien zwaar explosief. Er mee werken kan leiden tot de gevreesde ‘vertraagde dood’ na inademen van zeer kleine hoeveelheden. Daarbij heb je eerst geen symptomen, maar na 1 à 2 dagen raak je in steeds ernstigere ademnood, en is het eigenlijk al te laat.”

“**Waterstoffluoride** is een enorm corrosieve vloeistof die kookt bij 20°C en dus ook gasvormig is bij kamertemperatuur. De stof vreet zich een weg door steen en door glaswerk, en kan enkel in plastic containers gebruikt worden. Waterstoffluoride is ook erg toxisch bij inademing en bij aanraking met de huid. De

stof maakt niet alleen lelijke brandwonden, maar na enkele dagen zal de fluor de calcium binden in je lichaam, waardoor je in grote problemen kan komen.”

“De meeste zouten van **cyanides** zijn extreem toxisch en in zuur milieu kunnen ze omgezet worden tot vluchtig blauwzuur (HCN). Toch worden cyanides vrij vaak gebruikt en zijn de risico's bij goed gebruik beperkt.”

NEURALINK KEUTERT IN HERSENEN

VOORUIT- OF ONDERGANG VAN DE MENS?

Op 29 augustus presenteerde Neuralink hoe ze erop vooruitgegaan zijn. Een varkentje met een hersenimplantaat, een varkentje met twee implantaten en een varkentje dat een implantaat gehad heeft en nu niet meer als cyborg door het leven gaat. Ze zagen er alledrie heel gelukkig uit.

NEURAWADDE?

Het doel van Neuralink is een brain-machine interface te maken. Dat betekent grofweg dat ze een USB-aansluiting op je hoofd willen waardoor je een computer kan verbinden met de neuronen in je hersenen. Het bedrijf is het zoveelste kind van garageist **Elon Musk**, het wietrokende wetenschapsorakel dat vooral bekendstaat als CEO van Tesla en SpaceX. Al vind je de persoon misschien het vierde varken in de ruimte, hij werkt toch aan heftige technologie. Zoals veel van zijn andere projecten klinkt alles zeer sci-fi en zweverig, maar in feite is deze technologie niet geheel nieuw.

Elektrische auto's bestaan al sinds de jaren twintig, satellietinternet en raketten worden al langer gebruikt door het leger en al decennialang kunnen mensen met zware gehoorproblemen een cochleair implantaat laten installeren. Dat apparaatje zet geluid dat het ontvangt van buiten de schedel om in elektische impulsen waarmee het rechtstreeks de gehoorzenuw stimuleert, een heel gelijkaardig systeem als dat van Neuralink. De nieuwigheid die Neuralink ontwikkelt, ligt in de mogelijkheid om zowel zenuwinformatie om te zetten naar bits, als bits om te zetten naar pulsjes in neuronen. En dit allemaal netjes uitgevoerd door een gespecialiseerde chirurg-robot voor een paar duizend euro.

Hoe is dat zelfs mogelijk? Je leest gewoon de impulsen die je neuronen naar elkaar sturen af met elektroden, en stuurt soms een stroomstootje terug. De analoge info van zenuwpulsen zet je in een chipje ter grootte van een muntstuk om in bits die dan via bluetooth deze info naar je smartphone stuurt. De stroom wordt voorzien door een batterij, ook ter grote van een muntstuk, op te laden via inductie terwijl je in dromenland vertoeft. Elon noemt het *"a fitbit in your skull with tiny wires."*

THE NEXT BIG THING

Om te begrijpen waarom men nu precies een USB-poort in een mensenhoofd wilt plaatsen, komen

het vakgebied van de neurologie en een theorie rond data-overdracht in beeld. Beiden worden momenteel beperkt door onze schedel.

“

Het concept 'mens' is dynamisch en zoals bij IVF zullen we hier in de toekomst anders naar kijken

De neurologie wil heel graag meer te weten komen over hersentjes, maar ze moeten dit nu grotendeels doen vanop een afstand van hun onderzoekssubject. Een FMRI (hersenscanner) of EEG (badmuts met elektroden) kunnen gebieden aanwijzen met een hoge activiteit, maar kunnen niet zien welk neuron er precies actief is. Daarvoor is het beeld te onscherp. Als wetenschappers informatie op celniveau zouden hebben, zouden ze veel grondiger onderzoek kunnen verrichten en vinden ze misschien nieuwe verklaringen voor complexe psychische kwetsbaarheden of andere fenomenen uit de hersenpan. Een andere motivatie om een poort naar de schedel te bouwen is data-overdracht, en vooral de snelheid daarvan. Een computer kan heel snel rekenen, en een mens kan heel snel herkennen en redeneren. Maar tussen de twee zit normaal een scherm met tekst,

een filmpje of geluid. Dat medium als flessenhals vertraagt de informatie-overdracht tussen mens en computer. (Voor de nerds: Om *future proof* te zijn hebben mensen geen USB-poorten maar eerder een 'PCI express 6.0' poort nodig!)

BOVENMENSELIJK

Musks uiteindelijke doel van de snelheid van deze data-overdracht op te krikken, is een vervlechting mogelijk maken tussen menselijke en artificiële intelligentie. De mens die boven zichzelf uitstijgt, transformeert in het nieuwe type mens, de post-mens, met behulp van technologie. Dat is volgens Elon en co. *the way to go*. Deze overtuiging wordt in de literatuur aangeduid als transhumanisme.

Kathleen Gabriëls, computerethica verbonden aan de universiteit van Maastricht en UGent-alumna, wil een aantal zaken nuanceren in het debat. "In academische kringen zijn de doorbraken die aan Neuralink worden toegeschreven geen nieuwigheden. Al lang wordt er onderzoek verricht naar de mogelijkheid om met technologie in te grijpen op het brein, denk bijvoorbeeld aan robotarmen aangestuurd door hersenactiviteit of *deep brain stimulation*. Wanneer Elon Musk erbij betrokken is, staat er wel een schijnwerper op."

Is AI dan ethisch verantwoord? "Daar is een belangrijk onderscheid te maken tussen *therapy* en *enhancement*. Die grens is soms heel flou: bij **Oscar Pistorius** hielpen de beenprotheses hem op medisch vlak met lopen, maar dat deed hij

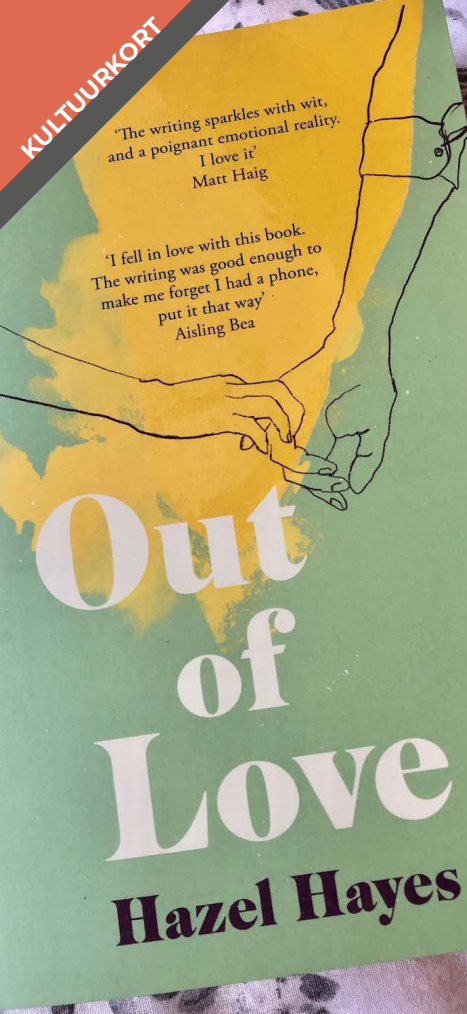
ook sneller dan gemiddeld, een voordelig neveneffect. Veel mensen zullen denken dat de artificiële intelligentie die Neuralink wilt gebruiken, waarbij het in zijn puurste vorm over een verbetering van de mens gaat, een existentiële dreiging vormt waartegen we ons moeten wapenen." Daarbij maakt professor Gabriëls graag de vergelijking met de publieke opinie over IVF (in-vitrofertilisatie) toen de techniek nog in haar kinderschoenen stond. "Indertijd dacht men ook dat proefbuisbaby's geen echte mensen waren, terwijl het nu, onder

voorwaarden, toegankelijk is voor iedereen en men het niet meer publiekelijk veroordeelt. Dat laat vooral zien hoe dynamisch het concept 'mens' is en hoe we in de toekomst mogelijkerwijs ook anders zullen kijken naar deze technieken", merkt ze. Artificiële intelligentie die het einde van de mensheid betekent, blijft voorlopig wel sciencefiction: "Nick Bolstrom schrijft over machines die de mensheid per ongeluk wegvegen met oog op efficiëntiedrang, maar AI die doelbewust uitroeit is toekomstmuziek. Daarvoor zou een machine uit vrije wil moeten handelen en daar zijn we technologisch nog lang niet."

Universele toegankelijkheid en gelijkheid vormen de grootste kritieken omtrent AI-*enhancement*. Elon Musk beoogt betere menselijke samenwerking en

communicatie, maar professor Gabriëls stelt zich daar toch vragen bij. "Over welke soort samenwerking gaat het dan? Puur economisch om het bbp te verhogen of slimmer worden als maatschappij? Zulke begrippen zijn een beetje hetzelfde als de 'succesvolle student'. Daarnaast lijkt deze enhancement eerder op competitieve voordelen, waar niet iedereen baat bij zal hebben en dus enkel werken wanneer de *happy few* ze krijgen." In welke mate Musk zijn zakje chips zal willen delen met de rest van de wereld blijft de grote vraag. De boodschap van Kathleen Gabriëls blijft duidelijk: denk na over AI, want we staan verder dan de meesten weet van hebben.

OUT OF LOVE (HAZEL HAYES)

DOOR HANNE THIESSEN

Hypnotiserend en meeslepend. 'Out of Love' is een verhaal dat je vanaf het eerste hoofdstuk op tragische wijze meesleurt. **Hazel Hayes** vertelt over haar vier jaar durende relatie, beginnend met het einde. Terwijl Hayes zelf dit einde probeert te verwerken, denkt ze terug aan wat exact voor deze uitkomst gezorgd heeft. De volgende hoofdstukken nemen je mee door de herkenbare ups-and-downs van een relatie. Samen met haar probeer je een reden of misschien zelfs een moment te vinden waarop alles is misgelopen. Beetje bij beetje merk je echter dat er niet slechts één smoking gun te vinden is. Er zijn kleine en grote gebeurtenissen die alles turbulent maken. Er zijn ook momenten die alles weer lijken glad te strijken. Maar net zoals bij zoveel in het leven, kan je er achteraf niets meer aan veranderen.

Doorheen het hele boek word je meege-sleept in het leven van Hayes. Het wordt jouw leven. 'Out of Love' is geschreven in de eerste persoon en het vertellend personage wordt nooit echt duidelijk beschreven. Je weet dat het een vrouw is, maar eigenlijk kan het eender wie zijn. Dat zorgt voor een enorm inlevingsvermogen en wekt het gevoel op dat je je eigen verhaal aan het lezen bent. Met emotionele verwoordingen en prachtige metaforen voel je mee met de relatie en trek je de gebeurtenissen door naar je eigen leven. Dit boek lezen is een geweldige kans voor zelfreflectie en om te leren omgaan met een gebroken hart. De belangrijkste les is om ook de mooie momenten mee te nemen, ook al eindigt het in mineur.

IN THE AEROPLANE OVER THE SEA (NEUTRAL MILK HOTEL)

DOOR LIONEL OLIEU

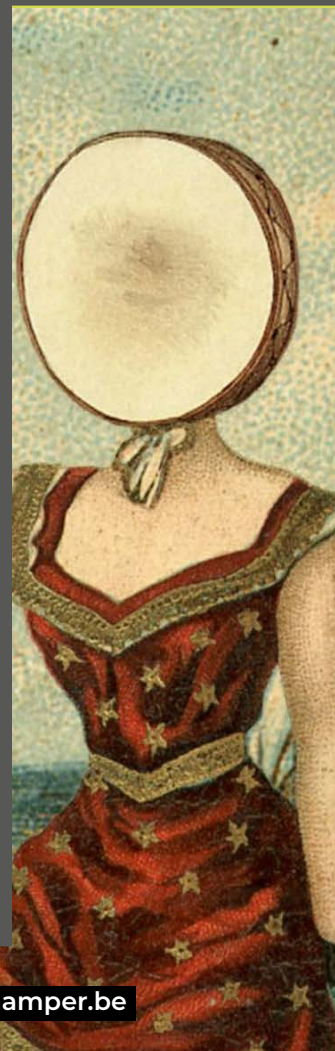

'The Aeroplane over the Sea' van **Neutral Milk Hotel** is een van de beste alternatieve albums van de jaren negentig, maar geniet niet de erkenning die het verdient. Hoe komt dat? **Jeff Mangum**, de frontman van de band, brengt invloeden van folk, indie en psychedelische rock samen in een resultaat dat maar moeilijk te ontcijferen valt. Daarnaast zorgt de zware thematiek van het album ervoor dat je het niet direct zal opleggen op een vrolijke, luie zondag. Mangum raakte na het lezen van het dagboek van Anne Frank geobsedeerd door haar tragische levensloop en de manier waarop ze werd losgerukt uit haar jeugdige onschuld. De aandachtige luisteraar merkt al snel op dat er obsceen veel wordt gerefereerd aan het binnendoen van **Anne Frank**. Serieus, hoeveel keer kan je hierop alluderen zonder dat het een beetje vies wordt? Je zou misschien kunnen stellen dat Mangum het verhaal van Anne Frank heeft aangegrepen om op zoek te gaan naar waar het precies is fout gelopen in zijn eigen jeugd. Critici zijn het bijna 25 jaar later

nog steeds niet eenduidig eens over de betekenis van het album. Dat Mangum een heremietenleven leidt en nooit heeft gesproken over de betekenis van zijn muziek helpt de zaak niet vooruit. Los van de zoektocht naar de betekenis kan je nog altijd wegdromen bij de prachtige manier waarop Mangum taal heeft gebruikt in zijn teksten. Het album staat vol alliteraties en vergezochte metaforen om bepaalde onvatbare gedachten toch begrijpelijk te maken:

"Your father made fetuses with flesh licking ladies. While you and your mother were asleep in the trailer park."

Ontcijfer zelf waar Mangum naartoe wil want dat is juist zo aantrekkelijk aan het album. Het is de zoektocht naar betekenis en de vrijheid om die in te vullen zoals je zelf kiest.

SOFIE BUSSÉ

DOOR AYALA ISTAS

Iedere week biedt Portfolio een veelbelovende artiest de kans om hun werk voor de eerste keer met de buitenwereld te delen.

Sofie Bussé is 20 jaar, studente Mixed Media aan Sint-Lucas Gent en zoekende: "Ik stel voortdurend vragen, over alles, maar antwoorden vinden is onbelangrijk."

Haar installatiewerk is een kruising van het absurde, het mysterieuze en serendipiteit. Inspiratie put ze uit de buitenwereld en alle toevalligheden erin, haar eigen ervaringen en een gevoelswereld die ze met knip- en plakwerk construeert tot een visuele en auditieve collage. Zelf deelt ze geen foto's van haar video-installaties, want die vindt ze door de ruimtelijkheid van het medium veel te beperkt. "De omstaander is zelf een onmisbaar onderdeel van het werk, zonder wie het nooit compleet zou zijn. Ik speel graag met de unieke ervaring van de toeschouwer."

Bussé raakte gefascineerd door kunstenaars als **Bruce Nauman**

en **Barbara Krueger** door hun omgang met taal en het menselijke. Zij staan als kunstenaars ook niet tussen het publiek en de kunst in. "Als ik een werk maak, denk ik niet 'wat betekent dit voor andere mensen?' Er zit wel steeds een rode draad in mijn werk, maar die deel ik liever niet mee. Het is aan de toeschouwer om die te ontdekken. Ik vind het zelf ook interessant als in tentoonstellingen de dialoog tussen kunstenaar en werk opengelaten wordt." In gesprek gaan met die omstaanders en hun meningen ziet ze als iets enorm interessant en belangrijk, maar het werk uitleggen zal ze niet doen. "Kunst moet niet altijd uitgelegd worden: er hoeft niet per se een reden of een dieper liggende betekenis te zijn."

Dualiteit, contradictie en ritme zijn evenzeer veelvuldig terugkerende factoren in het creatieproces. En prikkels. Elk detail telt: geluid, woord en beeld. Niets is ondergeschikt aan elkaar. Dat

is wederom een vraag: "Hoe stel ik alle media gelijk aan elkaar? Kan dat wel? Of is dat afhankelijk van de ervaring van de individuele toeschouwer?" Met een blik op Bussés notitieboekje lijkt de stapel onbeantwoorde vragen onuitputbaar, evenals de mogelijkheid tot experimenteren. "Het proces is ook datgene dat me leven laat voelen, zelfs in het twijfelachtige en het existentiële. Het geeft me de adrenaline die ik nodig heb, waar ik gelukkig van word."

DE SCHOOONHEID VAN IMPERFECTIE

WAAROM WE GRAAG KRASSEN, VLEKKEN EN RUIS OP ONZE KUNST ZIEN

DOOR THOMAS DE PAEPE & HANNE THIESSEN
AFBEELDINGEN DOOR THOMAS DE PAEPE

De 'Lofi hip hop mix - Beats to Relax/Study to' heb je waarschijnlijk wel al eens zien passeren in je YouTube-recommended. Waarom luisteren miljoenen mensen naar die bewust imperfect gemaakte muziek? En waarom wordt ook in de fotografie teruggegrepen naar de analoge onvolmaaktheden van weleer?

Niets is perfect. Dus wat wordt eigenlijk bedoeld met 'imperfecte kunst'? 'Imperfect' kan simpelweg als 'oud' geïnterpreteerd worden. Vinylplaten, wegwerpcamera's, VHS-video's of cassetten: kortom alles wat gekraakt, verkleurd of gekrast is of ons aan die 'goeie ouwe tijd' doet terugdenken. Tegenwoordig zien we echter dat er moderne technieken worden toegepast om kunstmatig een ouderwets gevoel te creëren, zoals lofi-muziek, Instagramfilters en chromatische aberraties.

DE (KUNSTMATIGE) WARMTE VAN LOFI

Lofi of *low fidelity* muziek ontstond in de jaren negentig op het moment dat goedkope geluidsopnameapparatuur beschikbaar werd voor de DIY-muzikant. Artiesten *on a budget* konden sindsdien muziek produceren, zij het in lagere kwaliteit dan toen technologisch mogelijk was. Gaandeweg is die betekenis verschoven. Dit decennium is lofi vooral een overkoepelende term gewor-

den voor muziek die de eenvoudigere technologie van vroeger imiteert. Liefhebbers omschrijven lofi vaak als 'warmere' muziek. Deze warmte komt voornamelijk voort uit een nostalgisch gevoel naar oude en analoge muziekdragers.

“

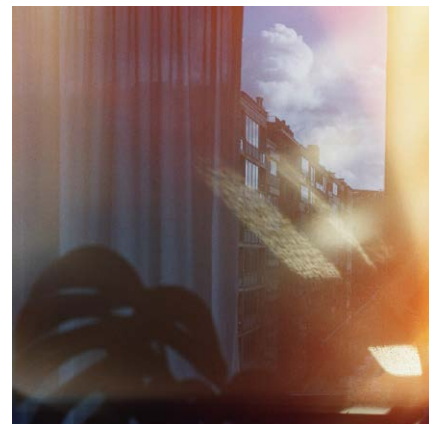
Hifi is een archaïsche term geworden: perfectie is voorbijgestreefd

Met de hedendaagse technologie kan een computer makkelijk een stukje muziek van hoge kwaliteit aan, maar vroeger was die rekenkracht beperkt. Men gebruikte compressiemethoden, maar dat gaf een afgevlakt en minder scherp geluid. We zien dat lofi-producers dit effect doelbewust gaan creëren.

We maken dus een onderscheid tussen het nabootsen van enerzijds analoge en anderzijds digitale fouten. Langs de ene kant heb je bijvoorbeeld natuurlijke ruis en krassen op de geluidsdrager, langs de andere kant heb je dan *downsampling*, *distortion* en bijvoorbeeld ook glitches. Er bestaan tegenwoordig plug-ins zoals Izotoop Vinyl waar je met een druk op de knop een decennium aan technologische kennis van je geluidsopname kan wissen. Met een ander knopje voeg je het krasen en de ruis van een platenspeler toe. Waar vroeger lofi tegenover hifi of *high fidelity* stond, is de lofi niet langer uit die hifi weg te denken. Hifi is een archaïsche term geworden: perfectie is voorbijgestreefd.

OLD SCHOOL OP INSTA

Het imiteren van technologische imperfecties is ook van toepassing op visuele media. Het is opvallend hoe populair Instagramfilters zijn die je foto technisch gezien een lagere kwaliteit geven. Denk maar aan die ene rood accentuerende

wegwerpcamerafilter met langs de zijkant de datum in een radiowekkerlettertype. Vroeger moest je licht laten lekken op een half doorgetrokken 200-ASA-rolletje om hetzelfde effect te bekomen. Nu gebruik je daarvoor een *Huji cam remake*. Hoewel het dus om een technologische imitatie gaat, voelen dergelijke beelden niet zo aan. Plots lijken foto's uit de oude doos te komen. Ze hebben iets weg van de negatieven van de trouw van je boma of het zijn precies opnames van een *handycam* uit de vroege *nillies*. Misschien zijn we wel melancholisch op zoek naar die verhalen.

Vroeger was de 'chromatische aberratie' een zeer irritant effect dat voorkwam bij het nemen van een foto. Dit fenomeen, waarbij aan de randen van een beeld de kleuren niet overlappen en er rond een kleurvlak een randje met een andere kleur ontstaat, deed zich vooral voor bij goedkope en slechte lenzen. Kleurenlagen die niet overlappen of een restvorm achterlaten, leidden vroeger tot massale ergernis bij al wie een kleurenprinter wou gebruiken, terwijl een *riso*-effect vandaag heel populair is.

EEN ALTERNATIEVE HYPE?

Hoe komt het dat er opnieuw massaal wordt teruggegrepen naar imperfecte kunstproductie? Langs de ene kant ontstaat er bij elk nieuw medium een tegenreactie, waarbij een 'alternatieve cultuur' zich gaat afzetten van het nieuwe: in dit geval het digitale. Deze activistische indiebewegingen maken er een punt van om de nieuwe norm te verwerpen. Het gebeurt echter steeds vaker dat een alternatieve cultuur het nieuwe mainstream wordt. In onze hedendaagse maatschappij is het namelijk enorm gemakkelijk geworden om iets alternatief te gaan commercialiseren, aangezien

er online steeds een grote doelgroep te bereiken valt. Deze commercialisering zorgt ervoor dat het alternatieve uiteindelijk weer in de populaire cultuur terecht komt.

“

Bijna elke zichzelf respecterende alternatieve student heeft een platenspeler op kot staan

Meer en meer mensen zijn ondertussen meegesprongen op de alternatieve trein, waardoor het nu stilaan de mainstream is geworden. Platenwinkels boomen, bijna elke zichzelf respecterende alternatieve student heeft een platenspeler op kot staan en rommelmarkten worden afgeschuimd op zoek naar alles wat oud en versleten is. Er is dus een economische uitleg voor de opkomst van het imperfecte, maar dat verklaart niet meteen waarom we oorspronkelijk tot bepaalde vormen van imperfectie worden aangetrokken.

WABI-SABI

De Japanse term 'wabi-sabi' biedt mogelijk een verklaring voor de aantrekkingskracht van esthetische imperfectie. 'Wabi' staat voor de zoektocht naar soberheid en eenvoud, terwijl 'sabi' 'schoonheid door het verstrijken van tijd' betekent. Dit begrip omschrijft dus eigenlijk dat schoon-

heid juist te vinden is in de imperfectie, onvolledigheid en vergankelijkheid van voorwerpen. Het is een vorm van esthetiek die zo dicht mogelijk bij de natuur wil staan en, toegepast op media en kunst, extreem teruggrijpt naar het authentieke en analoge. In stressvolle en onzekere periodes komt het vaak voor dat mensen zich veilig voelen in gevoelens van nostalgie en melancholie. Zo kan het dus dat veel mensen teruggrijpen naar herkenbare geluiden en beelden omdat ze zich daardoor comfortabel voelen in een wereld die soms een beetje lijkt te ontploffen.

Kalligrafen in dialoog met het Lam Gods

EXPO "WOLLAH! VAN EYCK WAS HERE. LAMB OF GOD / فورحلا فزع"

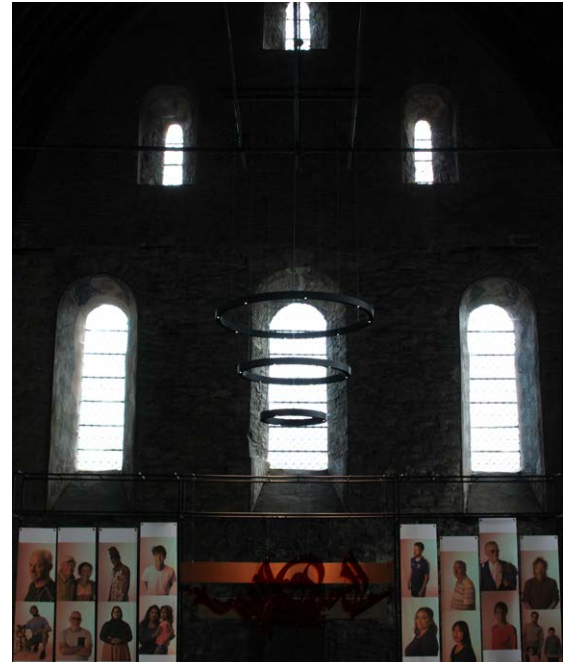
De betekenissen die aan het Lam Gods kunnen verleend worden, zijn praktisch oneindig. Dat bewijst de expo *Lamb of God* in de Machariuswijk: (Arabsiche) kalligrafie wordt er op fantastische wijze verweven met de beroemde panelen van Van Eyck.

Een druilerige zaterdagmiddag. Het is zo'n weer waardoor je beseft dat ook de Indian summer definitief op zijn einde is gekomen en je de volgende maanden grotendeels binnen onder een dekentje zal doorbrengen. De expo 'Lamb of God' maakt meteen komaf met deze gedachte. Het uitgangspunt van de tentoonstelling is simpel: zeven getalenteerde kalligrafen met roots in Iran, Irak, Palestina, Marokko en België kregen de opdracht om creatief aan de slag te gaan met het schilderij 'Het Lam Gods'. De resultaten zijn heel uiteenlopend, maar steeds verbazingwekkend: woordtekeningen, drukwerk, digitale graffiti en murals sieren op verschillende intieme locaties de wanden van de Machariuswijk. Kalligrafie wordt in de praktijk vaak herleid tot een louter esthetische kunstvorm, maar de artiesten tonen aan dat 'schoonschrift' ook voor functionele en maatschappelijke doeleinden kan worden aangewend. Zo creëerde curator

DemaOne een triptiek met portretten van diverse buurtbewoners, die verenigd worden door sierlijke Arabische letters die 'de liefde is mijn religie' betekenen.

Bij het betreden van de sluimerende ruïnes van de Sint-Baafsabdij wordt meteen duidelijk dat deze expo met kunde en warmte werd gecureerd. Een zeer serene en uitgebalanceerde scenografie wordt aangevuld door organisatoren en artiesten die heel toegankelijk zijn voor uitleg over de opzet van het project, de technische aspecten van het productieproces en de verhalen die schuilgaan achter de kunstwerken.

De Machariuswijk kent een lange voor geschiedenis van verbondenheid en maatschappelijk werk. Deze samenwerking tussen **VOEM** (Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims), **Buren van de Abdij** en kalligrafiecollectief **Beyond the Lines** staat dan

ook bol van het engagement. Het project probeert heel wat bruggen te bouwen tussen het Oosten en het Westen, het religieuze en het profane, het maatschappelijke en het louter esthetische. In dat opzicht reflecteert en onderstreept de expo de uitdagingen én successen van een superdiverse ontmoetingsplek als Gent.

Het Van Eyck-jaar heeft zijn abonnement met een jaartje verlengd en wie kan daar rouwig om zijn als het op zo een originele, spitsvondige en integere manier gebeurt? 'Lamb of God' tovert de Machariuswijk om tot een plek van kunstig meesterschap, warmte en engagement. En *wollah*, wat was dat een aangename ervaring!

De expo is nog te bezoeken tot 11 oktober. Een bezoek is gratis, maar reserveren is vereist.

De spreekbuis: een verhaal in zijn eenvoud, een gedachte in chaos, een beeld dat meer dan duizend woorden zegt of een verloren rode draad van een vertelsel, gebracht op papier.

LISA SIMPSON: EEN FEMINISTISCH ICOON

De eerste negen à tien seizoenen van 'The Simpsons' (1989-1998) worden algemeen beschouwd als het gouden tijdperk van de animatiereeks. Het is in deze periode dat **Lisa Simpson**, zonder overdrijven, als een van de best geschreven vrouwelijke personages ooit op de voorgrond treedt. Andere sitcoms uit deze periode stelden vrouwen ofwel voor als stereotiepe zorgzame moeders of als onderdanige lustobjecten. Lisa was anders: ze heeft een sterke ideologische overtuiging en is het moreel kompas van de serie. Ze is een artistiek en intellectueel persoon en bovenal een feministisch icoon. Er bestaan talloze voorbeelden waarbij Lisa als rolmodel naar voren wordt geschoven, zoals de aflevering 'Lisa vs. Malibu Stacy'.

In deze aflevering koopt Lisa een sprekende Malibu-Stacy-pop, het equivalent van de barbiepop in het Simpson-universum. Teleurstelling overvalt haar wanneer ze aan het koordje trekt om de spreekdoos te activeren. De pop kraamt alleen seksistische uitspraken uit zoals *"Thinking too much gives me wrinkles,"* en *"Don't ask me, I'm just a girl"*. Terug thuis lamenteert Lisa dat ze niet begrijpt

dat niemand anders een probleem maakt van het signaal dat Malibu Stacy naar jonge meisjes stuurt. **Homer** onderbreekt haar met de uitspraak: *"I'm a white male, aged 18 tot 49, everybody listens to me, no matter how dumb my suggestions are."*

De aflevering eindigt met Lisa die Malibu Stacy overtuigt om een pop te maken die een positieve boodschap naar jonge meisjes zendt. Op die manier probeert ze hen ervan te overtuigen dat ze meer kunnen dan wat de media en stereotypen hen opleggen. Lisa was een veelgelaagd personage dat voor zichzelf dacht en andere vrouwen aanzette om hetzelfde te ambiëren. Ze was *woke* in een tijd dat het woord enkel betekende dat iemand net uit bed was gerold.

Het is zeer jammer om te zien welke richting 'The Simpsons' zijn uitgegaan in de voorbije jaren. De serie is nog maar een schaduw van wat het ooit is geweest en heeft al jaren dalende kijkcijfers. De belangrijkste reden hiervoor is dat de serie is afgestapt van maatschappelijke problemen en meer focust op surrealistisch absurdisme. Gelukkig hebben we nog steeds Lisa en haar gouden jaren.

TINDERETIQUETTE

Het academiejaar is opnieuw begonnen: hét signaal voor menig student om de vingers opnieuw lustig uit de kom te swipen en hun meest poëtische openingszin boven te halen. Waar dat eerste perfect lukt, lijkt het tweede voor sommigen een helse opdracht.

Instagramaccount @tinderkut verzamelt screenshots van ongemakkelijke, hilarische en ronduit walgelijke gesprekken en bio's op ieders tegelijk favoriete en meest gehate datingapp. Er is duidelijk nood aan een concrete set van regels over wat je wel en vooral niet moet doen als je in contact komt met je al dan niet romantische medemens: een soort Tinderetiquette. Voor de doorwinterde gebruiker zullen er waarschijnlijk wel wat herkenbare fenomenen opduiken. Voor de onzekere nieuweling en zij die de stap nog niet gezet hebben: let goed op en wees voorbereid op wat je te wachten staat.

BOYS, BOYS, BOYS

Waar te beginnen? Eerst en vooral: aan al wie op mannen valt, voor dit verdriet zijn geen woorden.

Iedereen heeft een eigen mening over de perfecte eerste indruk en of dat al dan niet van belang is. Maar over een afschuwelijke openingszin krijgen als opener bestaat geen discussie: het is dikke afknapper. Uiteraard zijn er leuke en grappige openingszinnen en krijg je

“
Misschien eens grondig nadenken over de keuzes die je tot nu toe hebt gemaakt

bonuspunten als je er een gebruikt die niet al vijftig keer door ieders Tinderinbox is gegaan. Openingszinnen over wat je wil dat de andere met je zaad doet of hoe je wel eens wil proeven van de geslachtsdelen van de ander, laat je

het best achterwege wanneer je een nieuwe match benadert. Als je meer het klassieke type bent, kan je ook gewoon met 'hey' openen, maar dan riskeer je te verdrinken in de inbox vol met droge openers van je Tindermatch. Gefrustreerd zijn en kwade berichten sturen als je match dan niet antwoordt op je zorgvuldig gekozen opener is ook af te raden. Of zoals een beroemde ijsprinses het ooit zei: "Let it go."

Een ander punt waar veel jongeheren mee worstelen is hun 'bio', om nog maar te zwijgen over degenen die simpelweg niks over zichzelf te vertellen hebben en het tekstvak dus gewoon leeg laten. Zinnen zoals "Ik drink wel eens graag een pintje" of "Ik feest wel eens graag met de maten" zijn blijkbaar absolute favorieten. Als je niks anders over jezelf te vertellen hebt dan dat je graag alcohol drinkt, moet je misschien eens grondig nadenken over de keuzes die je tot nu toe hebt gemaakt. Ook bier-emoji's, feesttoeter-emoji's en elke vorm van duim- biceps- of andere lichaamsdeleemoji's tonen niet hoe kleurrijk je persoonlijkheid wel is. Ten slotte, jongens: je mag gerust toegeven dat je graag in je bio wil vermelden dat je meer dan 1m80 bent, je hoeft er daarom niet bij te zetten "want dat is blijkbaar belangrijk".

Vandaag 01:09

Als ik een meloen was, zou jij mijn zaadjes dan spugen of slikken? 😊

Wow onorigineel EN degoutant

Wat een geluk om jou te ontmoeten

Verzonden

“

Je mag gerust toegeven dat je graag in je bio wil vermelden dat je meer dan 1m80 bent

GIRLS, GIRLS, GIRLS

Er valt veel te zeggen over de jongens op Tinder, maar er is geen reden om met stenen te gooien want de vrouwelijke kant is ook zeker niet zonder zonde. Spijtig genoeg beginnen de problemen al nog voor er gelikt of gematcht wordt: bij de profielen. Als je een “ben eigenlijk 19 haha” of een doorverwijzing naar een Instagrampagina ziet, weet je meestal al waar je aan toe bent: een enorm saai gesprek. Voor vele Tindergebruikers is de kwaliteit van de dialoog waarschijnlijk niet zo belangrijk, maar vergeef het ons als we liever onze tijd niet spenderen aan antwoorden die de helse droogte van de Sahara een ongeneeslijke onzekerheid zouden aanpraten. Om dan nog maar te zwijgen over deze hippe trend: weigeren als eerste te sturen.

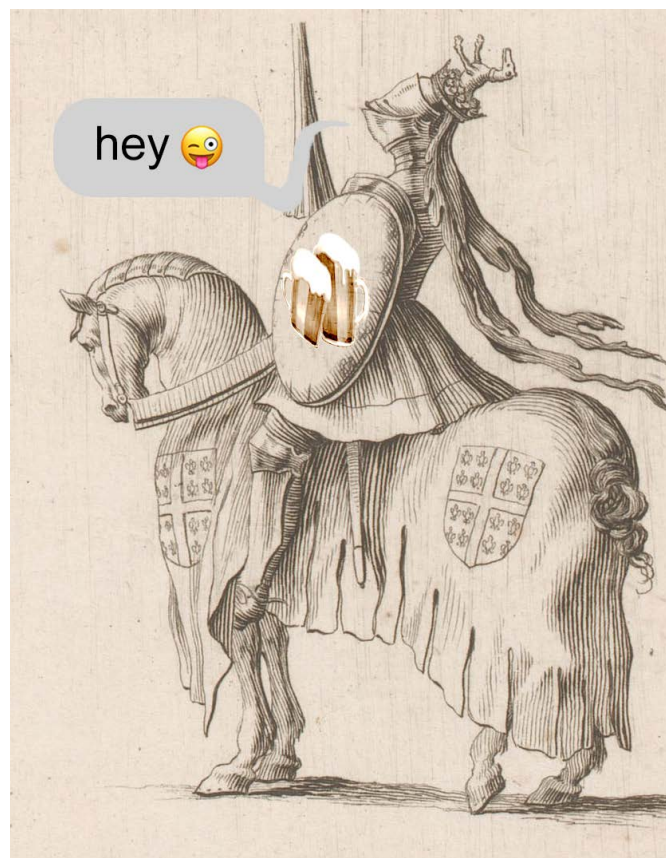
We begrijpen de nood om mensen wat moeite te laten doen, maar is het echt zo belangrijk wie er eerst het ongemakkelijke gesprek op gang trekt? Als er dan al eerst gestuurd wordt, mag je je dan weer aan een prachtexemplaar van een “hey” als repliek verwachten. De hoeveelheid

clichés die de gemiddelde gebruiker ziet passeren, laat je al gemakkelijk een link leggen met ‘Groundhog Day’ (een film waarin **Bill Murray** dezelfde dag telkens opnieuw beleeft, *red.*) maar dan met meisjes die denken dat wijn en jeugdbewegingen persoonlijkheidskenmerken zijn. Als wijn sippen je enige hobby is, ben je geen uniek en eigenzinnig persoon, maar alcoholverslaafd. En als laatste: hoewel er zeker mensen bereid zullen zijn om op de aanvragen in te gaan, is de zoektocht naar jouw rijke *sugar daddy* of *-mommy* misschien niet zo vlot aan het lopen als je het via Tinder moet doen. Daarnaast een speciale vermelding van de meisjes wiens bio enkel uit hun bankrekeningnummer bestaat. Best wel grappig.

LESJE GELEERD?

Hier is het dan, een uitgebreide lijst van alle misdaden tegen de degelijkheid die de revue zijn gepasseerd. Wat valt hieruit nu te leren? Naast het feit dat we blijkbaar nogal bitter zijn over onze Tinderervaringen, blijkt dat jongens en meisjes helemaal niet zo veel van elkaar verschillen. Alcohol is een serieus probleem die beide kanten van de app raakt. Iedereen drukt hun bestaan op deze planeet uit aan de hand van emoji's, en we

vinden allemaal dat lengte niet belangrijk hoort te zijn. Er zijn natuurlijk ook grote verschillen. Jongens zijn bijvoorbeeld nogal cru in hoe ze hun penis willen vermelden in gesprekken en meisjes vergeten al snel eens dat een gesprek met twee wordt gevoerd. Ga nu heen, lieve swipertjes, en onthoud wat je vandaag hebt geleerd. Of begin heel erg hard te hopen dat de persoon die op repetitieve of overgeseksualiseerde mensen valt net de app heeft geïnstalleerd.

Op 23 september werden de vernieuwde coronamaatregelen aangekondigd. Velen hadden kritiek op de discrepantie tussen de versoepelingen en het opmerkelijk stijgend aantal besmettingen. Onderzoekers aan de UGent stellen een alternatieve aanpak voor.

Volgens sommigen zou de huidige aanpak niet efficiënt zijn. Enkele wetenschappers aan de UGent ontwikkelden het project Gilead. Gilead is een alternatieve methode om de verspreiding van het coronavirus tegen te gaan. Enkele punten worden besproken.

OORDOPPEN

Een eerste aanpassing die de onderzoekers voorstellen is het gebruik van oordoppen. In de neus. “Nu de winter eraan komt, worden mensen ook meer verkouden. Wanneer men niest in de nabijheid van een ander persoon, neemt de kans op besmetting tot wel 361 maal toe. Oordoppen herleiden deze kans tot slechts 0,5 wat ongeveer de

helft is”, aldus **J. Bisschop**, projectleider van Gilead.

Enkele supermarkten bevestigden reeds dat ze verpakkingen van mond-neusmaskers met oordoppen zullen voorzien aan een voordelige prijs.

“

Het doel is om niet meer dan duizend woorden per dag te spreken

gesprek met de Veiligheidsraad over het invoeren van spraakquota.

“Het doel van spraakquota is om mensen aan te sporen niet meer dan duizend woorden per dag te spreken”, zegt Bisschop, “We vermoeden dat het invoeren van deze maatregel een extreme daling van de curve zal teweeg brengen.”

Binnen de sociale bubbel zou het quotum toch op tweeduizend woorden liggen. Zo tracht men rekening te houden met het welzijn van de burger.

ANTISOCIAL DISTANCING

De Veiligheidsraad bevestigde vorige maand dat het grootste aantal besmettingen plaatsvindt bij mensen thuis binnen de bubbels. Er wordt geadviseerd om indien mogelijk anderhalve meter afstand te houden van anderen. Aangezien deze maatregel moeilijk te controleren valt, wordt ze ook steeds minder toegepast. Antisocial distancing is een concept dat de wetenschappers naar voren schuiven als alternatief voor het huidige social distancing.

“Mensen respecteren de anderhalve meter onvoldoende. Wanneer anderen te dichtbij komen kan men een lichte duw geven met de elleboog. Deze aanpassing zal vrij vlot verlopen aangezien mensen de elleboog reeds frequent gebruiken voor begroetingen.”

Hoewel de onderzoekers veel vertrouwen hebben in het project, kreeg Gilead tot op heden geen groen licht.

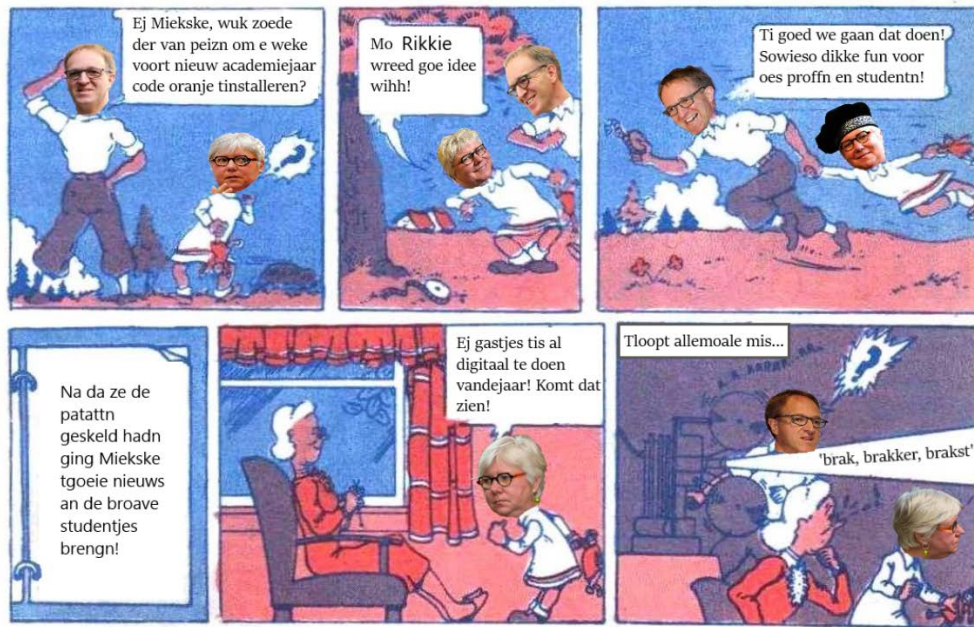
SPRAAKQUOTA

Het is algemeen bekend dat waterdruppeltjes een enorme rol spelen in de verspreiding van het virus. Hoewel personen met symptomen van het virus gevraagd worden om thuis te blijven, blijft het aantal besmettingen koppig stijgen.

Enkele theorieën wijzen op de invloed van spraak bij de verspreiding. Zo wordt gespeculeerd dat de kans op besmetting in de horeca hoger ligt dan op stillere plaatsen zoals bibliotheken vanwege het sociaal contact. De onderzoekers gingen reeds in

DE AVONTUREN VAN RIKKIE EN MIEKSKE

VRU NAAR WILLY VANDERSTEEN

SKWON MEISKE BLIJKT EFFECTIEF SLECHTS 16 JAAR OUD

DOOR COLLIN CARDON

De liegende stadsbader

Opschudding in BV-land: **Niels Destadsbader** breekt met zijn nieuwe vriendin M.D. nadat bleek dat ze daadwerkelijk maar 16 jaar oud is. Niet alleen zijn fans, maar ook rationele mensen veroordelen de zanger scherp omwille van de jonge leeftijd van zijn ex-vriendin. Destadsbader zelf stelt dat er sprake was van een dwaling: "Ik

dacht dat ik met haar moeder aan het daten was."

Alhoewel vele mensen hun ongeloof hierover uiten, brengt de zanger wel overtuigende argumenten: naast de treffende fysieke gelijkenis van het meisje met haar moeder, dronk het meisje nooit breezers, iets wat Destadsbader constant deed toen hij zestien jaar oud was. Bovendien was ze fan van de televisieserie F.C. De Kampioenen, waarin Destadsbader kort een rol speelde, wat praktisch niet voorkomt bij mensen jonger dan dertig jaar met een stabiele mentale gezondheid.

Vrienden van de zomerhitartiest, zoals hit-schrijver **Miguel Wiels**, reageren evenzeer verbaasd: "Het viel op dat Niels meer

zorg droeg voor zichzelf: hij legde zijn haar mooi en schoor zijn baard. Hij stopte zelfs met roken! Hij had dus duidelijk zijn hart verloren. We zagen hem ook amper: zijn kaarten voor het voetbal verkocht hij door aan zijn maten. Dat dit alles voor een minderjarige zou zijn, is ondenkbaar."

Toch krijgt de West-Vlaming ook steun uit onverwachte hoek: zowel **Stan Van Samang** als **Sean Dhondt** en **Peter Van de Veire** nemen het op voor hun mede-BV: "Een ongeluk is snel gebeurd, en vandaag de dag deinen fans er niet voor terug om artiesten rechtstreeks aan te spreken met oneerbare voorstellen." Ze zien ook een lichtpuntje in de situatie: "Nu we met vier schandaleuze BV's zijn, kunnen we tenminste manillen."

HET STADSTHEATER
VAN DE TOEKOMST

HET STADSTHEATER
VAN DE TOEKOMST

NTGent

HET STADSTHEATER
VAN DE TOEKOMST

NTGent

GEEL HESJE

HET NIEUWSTEDELIJK

NTGent Schouwburg 01.10–24.10

JUST ASKING

PETER SEYNAEVE & OSCAR VAN ROMPAY

NTGent Schouwburg 01.10–24.10

De Standaard

